

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบนิตยสารเฉพาะด้านเกี่ยวกับกราฟฟิก

ชื่อ 5sense

SPECIFIC GRAPHIC MAGAZINE DESIGN

'5sense'

นายตอศักดิ์ ชื่นประภา

Mr.TORSAK CHUENPRAPAR

เลขที่.....
เลข..... 38324
จัน, เดือน, ปี- 4 S.A. 2543

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2542
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบนิตยสารเฉพาะด้านเกี่ยวกับกราฟฟิก

ชื่อ 5ense

SPECIFIC GRAPHIC MAGAZINE DESIGN

"5ense"

โดย

นายต๋อศักดิ์ ชื่นประภา

Mr.TORSAK CHUENPRAPAR

วันที่ 10/ม.ค./43

อาจารย์ที่ปรึกษา-อาจารย์พิรพงษ์ พงษ์ประภาพันธ์

วันที่ 28 ธ.ค. 43

หัวหน้าภาควิชาศิลปะ-ศศ.จิระพงษ์ ภูมิจิตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย)	การออกแบบนิตยสารเฉพาะด้านเกี่ยวกับกราฟฟิค
(ภาษาอังกฤษ)	SPECIFIC GRAPHIC MAGAZINE DESIGN
ชื่อ	นายต่อศักดิ์ ชื่นประภา
สาขา	วิชานิตยศิลป์ ภาควิชานิตยศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พิรพงษ์ พงษ์ประภาพันธ์
พ.ศ.	2542

บทคัดย่อ

จากการศึกษาโครงการนี้วัตถุประสงค์สำคัญคือ ศึกษาแนวทางที่ถูกต้องและแนวทางใหม่ๆ สำหรับการทำนิตยสาร เพื่อนำเสนอรูปแบบและแนวความคิดให้โดดเด่นมีความเหมาะสมน่าสนใจ สำหรับการออกแบบนิตยสารที่มีเนื้อหาเฉพาะทางเกี่ยวกับงานกราฟฟิคต่างๆ ซึ่งปัจจุบันในเมืองไทยยังไม่มีและเป็นสิ่งที่ค่อนข้างใหม่ การรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตัวนิตยสารจึงต้องรวบรวมใหม่และให้มีความน่าสนใจตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนทำงานทางด้านนี้หรือเป็นนักศึกษานิตยศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับกราฟฟิคดีไซน์ นอกเหนือจากที่กล่าวแล้วยังได้รับประโยชน์ในแง่ของการศึกษาการจัดหน้ากระดาษให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอและนำเสนอรวมถึงการใช้สีและรูปทรงต่างๆมาประกอบกับเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อตอบรับกับความต้องการและความสนใจทางด้านนี้ของข้าพเจ้าเอง ซึ่งได้ใช้เวลาในขณะที่ตัวเองยังชอบงานด้านนี้ ศึกษาและจัดทำโครงการวิทยานิพนธ์ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางต่อตนเอง และการทำงานทางด้านนี้ในอนาคต ซึ่งได้ถูกรวบรวมไว้ หนังสือฉบับนี้คงจะกล่าวรายละเอียดในส่วนต่อไป

วิธีการค้นคว้า

เพื่อกำหนดแนวทางให้เกิดความเข้าใจในส่วนต่างๆสำหรับการนำมาประยุกต์ใช้ทำงานในการออกแบบนิตยสารเฉพาะทางด้านกราฟฟิคข้าพเจ้าจึงได้จัดทำการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ศึกษา นิตยสารที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงทั้งของในประเทศและต่างประเทศ
2. ค้นคว้าหาข้อมูลทางด้านกราฟฟิคที่น่าสนใจ
3. ศึกษาถึงลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย
4. ศึกษาด้านการออกแบบนิตยสารและประเภท
5. การใช้รูปแบบต่างๆในนิตยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผล

1. นิติสารที่มีในประเทศส่วนใหญ่จะพูดถึงเรื่องรวม ๆ มากกว่าเรื่องที่จะเป็นเฉพาะทางและส่วนใหญ่ไม่ได้เน้นในเรื่องการออกแบบจัดวางเท่าที่ควร ซึ่งต่างกับนิติสารในต่างประเทศที่จะให้ความสำคัญกับการออกแบบจัดวางรวมถึงการใช้วัสดุในการพิมพ์และยังมีนิติสารที่พูดถึงเรื่องเฉพาะทางอยู่เป็นจำนวนมาก
2. ส่วนใหญ่นิติสารที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะที่มีอยู่ในประเทศ จะนำข้อมูลจากนิติสารต่างประเทศแล้วนำมาแปลอีกทีซึ่งโดยส่วนใหญ่ไม่ได้บอกถึงแหล่งข้อมูลที่นำมาทำให้ไม่สามารถไปค้นคว้าหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมได้
3. หนังสือที่มีลักษณะเฉพาะทางส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือของทางสถาปัตยกรรมซึ่งอาจจะมีส่วนของกราฟฟิคบ้างแต่ไม่ใช่จุดหลักของหนังสือที่นำเสนอ
4. ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ทำงานทางด้านนี้หรือนักศึกษาก็มีความสนใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะให้ความสำคัญทางด้านกรออกแบบและจัดวางและมีความสอดคล้องกับเรื่องที่น่าสนใจในหัวข้อนั้นๆ
2. การนำเสนอถึงสิ่งใหม่ๆ และทันสมัยอยู่ตลอดเวลา
3. ควรบอกถึงแหล่งที่มาและที่ที่จะสามารถให้อ่านไปหาข้อมูลที่ต้องการในส่วนที่ทางนิติสารไม่ได้หยิบยกมานำเสนอได้
4. งานโฆษณาที่ลงภายในหนังสือควรจะให้ทางนิติสารเป็นผู้ออกแบบให้เองเพื่อที่นิติสารจะมีความกลมกลืนในเรื่องของ art direction ตลอดทั้งเล่ม
5. รูปเล่มควรมีขนาดใหญ่กว่านิติสารทั่วไปเพื่อแสดงถึงรายละเอียดของงานที่นำมาเสนอได้อย่างดีรวมถึงยังมีกระทบทต่อการดูได้ดีกว่า
6. ในแต่ละเล่มควรมีประเด็นในการพูดที่แตกต่างกันออกไปเพื่อความน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ

๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี หลังจากใช้เวลาในการค้นคว้าและจัดทำเป็นเวลานาน ด้วยความช่วยเหลือ และความกรุณาดูแลเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จากบุคคลหลายๆท่านที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการปรับปรุง แก้ไข

ต่อศักดิ์ ชื่นประภา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

คำว่านิคยสารหมายถึง สิ่งพิมพ์ที่เขียนเป็นเล่ม มีปก และออกเป็นประจำ โดยยังได้มีการแบ่งนิคยสารออกเป็นอีกหลาย ๆ ประเภทด้วยกันแล้วแต่เนื้อหาที่น่าสนใจโดยที่นิคยสารเล่มแรกของโลกออกเมื่อปี ค.ศ. 1665 ที่กรุงปารีส หลังจากนั้นก็ได้แพร่กระจายไปทั่วโลกและนิยมทำกันอย่างแพร่หลาย รวมถึงเนื้อหาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และรูปแบบที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามยุคสมัยต่างๆ ปัจจุบันงานทางด้านออกแบบนิคยสารก็ยังถือเป็นงานศิลปะอีกแขนงหนึ่งด้วย เพราะต้องใช้ความรู้ทางศิลปะในการจัดวางรูปแบบตัวอักษร การเลือกใช้สี การออกแบบหน้าปกให้มีความน่าสนใจ การเลือกใช้วัสดุ ฯลฯ นอกจากนี้นิคยสารยังสามารถบอกได้ว่าคนไหนมีความสนใจในเรื่องอะไรและมีรสนิยมเช่นไร

สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นโครงการออกแบบนิคยสารเฉพาะด้านเกี่ยวกับกราฟฟิคชื่อ 5ongso โดยใช้ความรู้ทางด้านศิลปะและการออกแบบกราฟฟิค ประสานกับหน้าที่ของหนังสือนั่นคือการให้ข่าวสารที่น่าสนใจ รวมถึงเนื้อหาที่มีความทันสมัยมาสร้างสรรค์ร่วมกัน เพื่อให้เป็นนิคยสารที่มีความน่าสนใจในด้านการออกแบบและเหมาะสมกับเนื้อหาที่มีการนำเสนอ มากกว่า การจัดวางแบบทั่วไป

ข้าพเจ้าหวังว่านิคยสารที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นคงเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในแง่ของการออกแบบนิคยสารให้มีความเหมาะสมกับเรื่องที่น่าสนใจ และเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสากล

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
ข้อเสนอแนะ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
คำนำ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1.
1.2 วัตถุประสงค์	1.
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2.
2. ประวัติความเป็นมา	
2.1 ประวัติของหนังสือพิมพ์	3.
2.2 ประวัติของนิตยสาร	6.
2.3 ประเภทของนิตยสาร	8.
3. การรวบรวมข้อมูล	
3.1 ศึกษา นิตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง	11.
3.2 ข้อมูลทั้งหมดที่จะนำมาลง	13.
3.3 กลุ่มเป้าหมาย	14.
3.4 ตัวอย่างข้อมูล	15.
4. ขั้นตอนการทำงาน	
4.1 การวางแผนทางของนิตยสาร	22.
4.2 การวางแผนทางของ ART DIRECTION	22.
4.3 สรุปเนื้อหา	24.
4.4 ตัวอย่างแบบร่าง	26.
5. งานที่สำเร็จแล้ว	
5.1 งานที่สำเร็จแล้ว	31.
บรรณานุกรม	51.
ประวัติผู้เขียน	52.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ตัวอย่างแบบร่างหน้า new product	26.
2. ตัวอย่างแบบร่างหน้า โฆษณา	27.
3. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Interviews	28.
4. ตัวอย่างแบบร่าง หน้าปก	29.
5. ตัวอย่างแบบร่าง ใบสมัครสมาชิก	30.
6. หน้าปกนิตยสาร	31.
7. หน้าโฆษณา propaganda	32.
8. หน้าสารบัญ	33.
9. หน้าโฆษณาประชาสัมพันธ์เทศกาลหนังนักเรียนครั้งที่ 4	34.
10. หน้าบทบรรณาธิการ	35.
11. หน้าคอลัมน์thalgraphic	36.
12. หน้าคอลัมน์history:style	37.
13. หน้าคอลัมน์worldgraphic	38.
14. หน้าคอลัมน์worldgraphic	39.
15. หน้าคอลัมน์Interviews	40.
16. หน้าคอลัมน์Interviews	41.
17. หน้าคอลัมน์worldadvertising	42.
18. หน้าคอลัมน์thaladvertising	43.
19. หน้าโฆษณาประชาสัมพันธ์งาน b.a.d awards	44.
20. หน้าคอลัมน์new product	45.
21. หน้าคอลัมน์coolweb	46.
22. หน้าคอลัมน์student	47.
23. หน้าคอลัมน์etc.	48.
24. หน้าโฆษณาmac	49.
25. ปกหลัง	50.

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์ถือเป็นสื่อหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคเป็นจำนวนมากเนื่องจากหาซื้อได้ง่าย ราคาประหยัดและยังจัดทำได้ง่ายและเข้าถึงกว่าสื่อแบบอื่นๆ โดยที่สิ่งพิมพ์ก็ยังแบ่งย่อยออกได้อีกหลายอย่างด้วยกัน เช่น ใบปลิว โปสเตอร์และรวมถึงนิตยสารซึ่งในปัจจุบันถือว่ามีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทำให้นิตยสารแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทและหนึ่งในนั้นก็คือนิตยสารเฉพาะทางซึ่งเป็นนิตยสารที่มียอดพิมพ์ไม่มากนักเพราะเป็นนิตยสารที่เจาะกลุ่มคนเฉพาะกลุ่มนั้นๆ เช่น นิตยสารเกี่ยวกับรถยนต์ นิตยสารเกี่ยวกับแม่และเด็ก เป็นต้น ซึ่งในบ้านเราก็มีอยู่หลากหลายประเภทด้วยกัน แต่ที่ยังขาดอยู่คือนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของกราฟิกออกแบบกราฟิก ซึ่งที่มีอยู่ส่วนมากจะพูดถึงในเรื่องที่เกี่ยวกับเทคนิคในการทำคอมพิวเตอร์มากกว่าที่จะกล่าวถึงเรื่องของกราฟิกโดยตรง หรืออาจจะมีส่วนที่อยู่ในนิตยสารอื่นๆ เช่น นิตยสารที่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรม เป็นต้น โดยที่ยังไม่มีนิตยสารเล่มไหนที่ทำออกมาได้ตรงกับความต้องการของคนที่สนใจงานทางด้านนี้อย่างจริงจัง จึงมีความคิดว่าน่าจะมีนิตยสารอย่างนี้ผลิตออกมาบ้าง รวมทั้งขนาดรูปเล่มที่จะต้องมียกขนาดใหญ่เพื่อที่จะได้แสดงงานที่นำมาลงได้อย่างชัดเจน รวมถึงควรจะเป็นรายบ็อกซ์เพราะจะได้สามารถนำข่าวสารที่น่าสนใจมาลงได้อย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการศึกษาการออกแบบจัดทำนิตยสารเฉพาะทาง
2. เพื่อค้นคว้าหาวิธีนำเสนอ นิตยสารในแบบใหม่ๆ
3. เพื่อศึกษางานกราฟิกที่จะนำมาลงในนิตยสาร
4. เพื่อศึกษากราฟิกและการออกแบบตัวอักษรในการจัดทำนิตยสาร
5. เพื่อศึกษาการจัดวางหน้ากระดาษที่มีความน่าสนใจ
6. เพื่อศึกษาการใช้สีและรูปทรงให้เหมาะสมกับเรื่องที่กำลังนำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

งานที่สำเร็จจะเป็นนิตยสารเฉพาะทางที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานกราฟฟิก
ขนาด 35 cm x 48 cm จำนวน 20 หน้า พิมพ์บนกระดาษปอนด์
สีขาว พร้อมเย็บเล่ม จำนวน 1 เล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมา

หนังสือพิมพ์

ลักษณะของหนังสือพิมพ์

ในปี ค.ศ. 1928 นักวิชาการชาวเยอรมันชื่อ ออตโต กรอธ (Otto Groth) ได้สร้างเกณฑ์ 5 ประการเพื่อกำหนดลักษณะของหนังสือพิมพ์ เกณฑ์ดังกล่าวได้แก่

1. มีการตีพิมพ์เป็นประจำ (published periodically) ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. มีการผลิตได้หลายฉบับโดยใช้เครื่องจักรกล (mechanical reproduction)
3. ใครที่มีเงินก็สามารถซื้อหาได้ (access to publication) หมายความว่ามีการจำหน่ายโดยทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจงจำหน่ายแก่คนบางคน (not just a chosen few)
4. มีเนื้อหาลากหลาย (vary in content) และรวมทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยทั่วไป
5. หนังสือพิมพ์จะต้องออกทันตามกำหนดเวลาโดยการที่กระทำหน้าที่อย่างต่อเนื่อง (timely with some continuity of organization)

ประวัติหนังสือพิมพ์

ป้ายประกาศ (The Posted Bulletins)

ในประเทศอิตาลีคนเดินสาร (messengers) ได้ส่งข่าวมวลชน (mass news) นับตั้งแต่ 59 ปีก่อนคริสต์ศักราชด้วยสิ่งพิมพ์ประกาศเหตุการณ์ประจำวัน (daily events bulletins) เรียกว่า Acta Diurna สิ่งพิมพ์นี้ถูกนำมาติดในที่สาธารณะสำหรับให้คนทั่วไปอ่าน จากนั้นจะถูกเก็บไว้ในแฟ้มเป็นหลักฐานของทางการเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ได้มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าประกาศนี้อาจจะถูกกอบปีและผลิตขึ้นมาใหม่ด้วยมือสำหรับการเผยแพร่ไปยังประเทศอื่นๆ โดยคนเดินสารและเรือ เป็นที่ชัดเจนว่าความสามารถของสิ่งพิมพ์ในการถ่ายทอดสารไปสู่มวลชน ผู้รับสาร (mass audience) นั้น จำนวนผู้รับสารจะมีไม่มากนักเมื่อเทียบกับปัจจุบัน จำนวนของ 'ผู้อ่านเป็นประจำ' (subscribers) ก็คือจำนวนของคนที่อ่านป้ายประกาศ

ชาวโรมันยังได้พัฒนาระบบการเผยแพร่ข่าวอีกวิธีหนึ่งคือมี 'ผู้อ่านข่าว' (reader) ซึ่งจะประกาศเหตุการณ์ข่าวของแต่ละวันตามเวลาและสถานที่ที่กำหนด คนที่ต้องการจะฟังข่าวก็จะจ่ายสตางค์เป็นค่าฟังข่าว คนฟังข่าวอาจจะต้องจ่าย 1 กาสเซตา (gazetta หรือกาเซตตาเป็นเงินของอิตาลีสมัยโบราณ) ในการฟังข่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผู้อ่านข่าว คำว่า gazetta จึงกลายเป็นที่มาของชื่อหนังสือพิมพ์หลายฉบับ เช่น Sydney Gazette ของออสเตรเลีย Georgia Gazette และ Colorado Springs Gazette ของสหรัฐอเมริกา

ไม่มีประเทศใดที่จะอ้างได้ว่าตนเป็นประเทศที่เริ่มหนังสือพิมพ์สมัยใหม่ อย่างไรก็ตามผู้นำของหนังสือพิมพ์สมัยใหม่น่าจะโต้แย้งประเทศจีน สิ่งพิมพ์ซึ่งคล้ายๆ กับเป็นวารสารของราชสำนักปรากฏขึ้นในกรุงปักกิ่ง ในปีค.ศ. 500 ชื่อ ชิงเป้า (Tsing Pao) สิ่งพิมพ์นี้ตีพิมพ์อยู่จนถึงศตวรรษที่ 20

หนังสือพิมพ์สมัยใหม่จากรากฐานทวีปยุโรป (European Foundations of the Modern Press) เมื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการพิมพ์นับตั้งแต่การประดิษฐ์ของชาวเยอรมัน ชื่อ โยฮัน กูเตนเบิร์ก (Johann Gutenberg) ในปีค.ศ. 1450 ได้แพร่กระจายไปทั่วยุโรป หนังสือพิมพ์ก็ได้เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอในเกือบทุกพื้นที่ บรรยากาศทางการเมืองช่วยในการพัฒนาหนังสือพิมพ์ ในศตวรรษที่ 17 มีหนังสือพิมพ์อย่างมากมาย ในช่วงนี้หนังสือพิมพ์รุ่งเรืองในอังกฤษประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ฝรั่งเศส เยอรมนี และสหรัฐอเมริกา ความยุ่งยากของ 30 ปี แห่งสงครามในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 17 มีส่วนช่วยพัฒนาการหนังสือพิมพ์ในยุโรป

หนังสือพิมพ์ฉบับแรกที่ตีพิมพ์ในเยอรมนีคือหนังสือพิมพ์ของคณาจารย์หนังสือชื่อ เอเกนอล์ฟ เอ็มเมล (Egenolph Emmel) ซึ่งเริ่มต้นในรูปแบบของหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ในเมืองแฟรงก์เฟิร์ต เมื่อค.ศ. 1615 คู่แข่งของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นในเมืองแฟรงก์เฟิร์ตคือหนังสือพิมพ์ของโยฮัน ฟอนเดนเบิร์กเดน (Johann von den Birghden) ซึ่งเริ่มออกเมื่อปีค.ศ. 1617 ทำให้กิจการหนังสือพิมพ์ไม่เป็นการผูกขาด

หนังสือพิมพ์อังกฤษ

ในประเทศอังกฤษหนังสือพิมพ์ได้พัฒนาไปภายใต้บรรยากาศเผด็จการของศตวรรษที่ 17 ในปีค.ศ. 1621 แผ่นข่าว ("sheets" of news) ที่เรียกว่า Corantos เริ่มกระจายไปทั่วชนบทสิ่งพิมพ์นี้ยังไม่ใช่หนังสือพิมพ์ที่แท้จริงตามเกณฑ์ปัจจุบัน

สงคราม 30 ปี (ค.ศ.1618-1648) มีส่วนอย่างสำคัญต่อความรุ่งเรืองของหนังสือพิมพ์อังกฤษ ในช่วงเวลาดังกล่าวข่าวสงครามได้รับทั้งความนิยมจากผู้อ่าน และสร้างผลประโยชน์ให้แก่หนังสือพิมพ์

เสียงเรียกร้องให้มีหนังสือพิมพ์อิสระมีมากขึ้นเรื่อยๆ คนเรียกร้องที่เด่นที่สุดคนหนึ่งก็คือ จอห์น มิลตัน (John Milton) ที่เขียนวิพากษ์วิจารณ์การควบคุมหนังสือพิมพ์ของรัฐบาลไว้ในหนังสือชื่อ Areopagitica ในปีค.ศ. 1644

ในปีค.ศ. 1694 คำสั่งเรื่องการออกใบอนุญาตแก่หนังสือพิมพ์ก็สิ้นสุดลง อำนาจของรัฐสภาได้เริ่มต้นขัดแย้งกับอำนาจของพระมหากษัตริย์ และด้วยการแข่งขันของกลุ่มต่าง ๆ ในการหาเสียงสนับสนุนจากประชาชนผู้เลือกตั้งและไม่มีใครที่ต้องการให้ความคิดของคนถูกปิดกั้น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น (freedom of expression) จึงเพิ่มความกระหายที่จะได้ข่าว อีก 8 ปีต่อมา คือในปีค.ศ. 1702 หนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรกจึงเกิดขึ้นในประเทศอังกฤษ

หนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

หนังสือพิมพ์ฉบับแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งขณะนั้นเป็นอาณานิคมของอังกฤษ เป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ฉบับต่าง ๆ ในอเมริกาที่ได้ต่อสู้ดิ้นรนกับอังกฤษเมืองแม็อดักกลายเป็น

เครื่องมือในการรายงานข่าวการค้าและการเมืองในการสร้างความรู้สึกของการเป็นชุมชนและจุดโฟกัสของความรักชาติและการปฏิวัติให้เกิดขึ้นในใจของประชาชน

เจมส์ แฟรงคลิน และเบนจามิน แฟรงคลิน (James Franklin and Benjamin Franklin) เป็นผู้นำในการทำให้หนังสือพิมพ์ของอเมริกาเป็นสิ่งที่น่าอ่าน ผู้มีบทบาทในการส่งเสริมเรื่องการปฏิวัติต่ออังกฤษคือนักโฆษณาชวนเชื่อชื่อ แซม อาดัมส์ (Sam Adams) และบรรณาธิการผู้รักชาติคือ ไอเซ็ท โทมัส (Isiah Thomas)

เมื่ออเมริกาเป็นอิสระจากอังกฤษ หนังสือพิมพ์ของพรรคการเมืองก็เกิดเป็นตัวแทนความคิดต่างๆ ของอเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน (Alexander Hamilton) และโทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson)

ช่วงปี ค.ศ. 1830-39 และ 1840-49 ก็เกิด "หนังสือพิมพ์ราคา 1 เพนนี" ("penny press") (1 เพนนี คือ 1 เซนต์) ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ราคาถูกมีเนื้อหาเป็นที่นิยมและสอดคล้องกับผู้อ่านสามัญชนทั่วไป

เจมส์ กอร์ดอน เบนเน็ต (James Gordon Bennett) และหนังสือพิมพ์ New York Herald ของเขาได้พัฒนาธุรกิจการข่าว โฮเรซ กรีลีย์ (Horace Greeley) และหนังสือพิมพ์ New York Tribune เป็นหนังสือพิมพ์ความคิดเห็นชั้นนำ

โจเซฟ พูลิตเซอร์ (Joseph Pulitzer) กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของ "การหนังสือพิมพ์ยุคใหม่" (the "new journalism") เริ่มต้นเมื่อ ค.ศ. 1880-1889 และ 1890-1899 หนังสือพิมพ์ New York World ของเขาได้เสนอบทบรรณาธิการที่ก้าวร้าว สนับสนุนคนงานและผู้อพยพด้วยการเสนอข่าวและการรณรงค์ก็เป็นหนังสือพิมพ์ที่ราคาถูก อ่านเข้าใจง่าย และมีเนื้อหาและรูปแบบที่เป็นที่นิยม โจเซฟ พูลิตเซอร์ ร่วมกับวิลเลียม แรนดอล์ฟ ออชส์ Adolph Ochs) ได้นำหนังสือพิมพ์อเมริกาเข้าสู่การหนังสือพิมพ์ยุคศตวรรษที่ 20 (twentieth-century journalism)

ในศตวรรษที่ 20 การหนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกาได้รับความเชื่อถือจากผู้อ่านเพิ่มขึ้นหลังจากมีการจัดตั้งสมาคมวิชาชีพหนังสือพิมพ์ขึ้น 50 ปีแรกของศตวรรษที่ 20 แสดงให้เห็นถึงความลดลงของอิทธิพลส่วนตัวของเจ้าของธุรกิจการพิมพ์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีบริษัทใหญ่ๆ เป็นเจ้าของ โดยมีประชาชนเป็นผู้ถือหุ้นและหนังสือพิมพ์กลายเป็นธุรกิจที่ขยายตัวอย่างกว้างขวาง การทำข่าวก็เปลี่ยนแปลงไปโดยการเติบโตของสำนักข่าว

1 ใน 3 ของหนังสือพิมพ์ในโลกเป็นหนังสือพิมพ์ในทวีปอเมริกาเหนือ อีก 1 ใน 3 เป็นหนังสือพิมพ์ในยุโรป และที่เหลืออีก 1 ใน 4 จำหน่ายในส่วนอื่นๆ ของโลก

ประเภทของหนังสือพิมพ์

การจำแนกประเภทของหนังสือพิมพ์สามารถกระทำได้หลายลักษณะ ลักษณะหนึ่งที่น่าสนใจกันอย่างแพร่หลายก็คือ การแบ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประชาชนนิยม (popular newspapers) กับ หนังสือพิมพ์คุณภาพ (quality newspapers)

1. หนังสือพิมพ์ประชาชนนิยม

เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีจำนวนจำหน่ายมาก เป็นที่นิยมของประชาชน เนื้อหาของข่าวเห็นข่าวที่เราอารมณ์เป็นหลัก เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวความพยายณะ ข่าวเกี่ยวกับความแปลกประหลาดหรือสิ่งแปลก

ประหลาด ซึ่งเป็นความสนใจของมนุษย์ทั่วไป (human interest) จัดเป็นข่าวเบา (soft news) ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้อ่านได้ทันที (immediate reward) ตัวอย่างของหนังสือพิมพ์ประชานิยมในประเทศไทย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ เดลินิวส์ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์คุณภาพ

เป็นหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวหนัก (hard news) เป็นหลัก อันได้แก่ข่าวประเภทการเมือง เศรษฐกิจ ต่างประเทศ ฯลฯ ซึ่งเป็นข่าวที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้และภูมิหลังในเรื่องเหล่านั้นจึงจะสามารถเข้าใจข่าวได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ข่าวแล้วหนังสือพิมพ์คุณภาพยังเน้นในเรื่องบทความเชิงวิจารณ์ด้วย ผู้อ่านสามารถไขประโยชน์จากข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์คุณภาพเพื่อเป็นข้อมูลในการทำงานหรือในการแก้ปัญหา รวมทั้งยังเป็นหัวข้อในการสนทนาในชีวิตประจำวันเพื่อแสดงความเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์และความเป็นผู้รู้ หนังสือพิมพ์คุณภาพจึงตอบสนองความต้องการของผู้อ่านภายหลังจากการอ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านได้ประโยชน์จากหนังสือพิมพ์คุณภาพในภายหลัง (delayed reward) ตัวอย่างของหนังสือพิมพ์คุณภาพในประเทศไทยได้แก่ หนังสือพิมพ์สยามรัฐและมติชน เป็นต้น

นิตยสาร

คำว่า magazine (นิตยสาร) มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า magasin ซึ่งความหมายเริ่มต้นของ magazine ก็คือโรงพัสดุ (storehouse) นิตยสารในระยะแรกๆ ในอังกฤษและยุโรปเป็นที่รวมของภาพวาด ร้อยกรอง ร้อยแก้ว และการเขียนเรื่องเกี่ยวกับเรื่องหลายประเภท

นิตยสารหมาศความถึงสิ่งพิมพ์ที่เย็บเล่มและมีปก โดยมีกำหนดออกเป็นประจำ

แฟรงค์ ลูเธอร์ มอทท์ (Frank Luther Mott) ให้ความหมายของนิตยสารว่าเป็น 'เอกสารที่เย็บเล่ม ออกเป็นประจำ และมีเนื้อหาหลากหลาย'

พจนานุกรมในสหรัฐอเมริกาให้ความหมายนิตยสารไว้ว่า 'คือสิ่งพิมพ์ที่โดยปกติเป็นปกอ่อนและบางครั้งมีภาพ ออกเป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนด และมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง, บทความ ฯลฯ โดยนักเขียนหลายคน และโดยปกติจะมีโฆษณาด้วย'

นิตยสารเกิดในยุโรปในคริสต์ศตวรรษที่ 17 หนึ่งในบรรดานิตยสารฉบับแรกๆ คือ Journal des Savans แห่งกรุงปารีส ออกเมื่อ ค.ศ. 1665 เริ่มแรกนิตยสารนี้บรรจุเนื้อหาอื่นๆ เพิ่มเข้าไปต่อมาในปลายศตวรรษที่ 17 และต้นศตวรรษที่ 18 นิตยสารบางฉบับก็ได้มุ่งเรื่องบันเทิง บางฉบับก็ตอบคำถามจดหมายจากผู้อ่านและบางฉบับได้นำเอาคุณภาพทางวรรณกรรมเข้ามาสู่วงการนิตยสาร เช่น นิตยสาร Tattler และ Spectator ของอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตยสารฉบับแรกของอังกฤษคือ Review ของแดเนียล เดโฟ (Daniel Defoe) ซึ่งออกในปี ค.ศ. 1704 ในกรุงลอนดอน เดโฟเคยถูกจำคุกเพราะแสดงความคิดเห็นต่อต้านศาสนจักรของอังกฤษ หลังออกจากคุกเขาเริ่มออกนิตยสารรายสัปดาห์ สิ่งที่เป็นความแตกต่างระหว่าง Review กับหนังสือพิมพ์ในยุคนั้นก็คือ นอกจากจะตีพิมพ์ข่าวแล้วยังมีการตีพิมพ์สารคดีด้วย ต่อมาก็พิมพ์ถี่ขึ้นเป็น 3 ฉบับต่อสัปดาห์ นิตยสาร Review พิมพ์ได้นาน 9 ปีก็ล้มเลิกไป

ต่อมามีนิตยสารอีก 2 ฉบับคือ Tattler และ Spectator โดยริชาร์ด สตีล (Richard Steele) Tattler เริ่มพิมพ์ในปี ค.ศ. 1709 ซึ่งมีขอบเขตของเนื้อหากว้างกว่า Review เนื้อหาของ Tattler ประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม ข่าวต่างประเทศ การวิจารณ์ละคร และเรื่องความขบขัน

ริชาร์ด สตีล ได้ร่วมกับ โจเซฟ แอดดิสัน (Joseph Addison) ออกนิตยสาร Spectator ฉบับแรกในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1711 นิตยสาร Spectator มีส่วนสำคัญต่อวรรณกรรมของอังกฤษ

ต่อมาไม่นานก็มีนิตยสารอื่นๆ ออกมาเลียนแบบนิตยสารทั้งสองเช่น The Guardian, The Englishman, Town Talk, Tea Table, Chit Chat, The Plebeian และ Grub Street Journal

อย่างไรก็ตามนิตยสารฉบับแรกที่ใช้ชื่อว่า magazine ก็คือนิตยสารของเอดเวิร์ด เคฟ (Edward Cave) แห่งลอนดอน ซึ่งได้ออกนิตยสารชื่อ Gentleman's Magazine ในปี ค.ศ. 1731

ในสหรัฐอเมริกา เบนจามิน แฟรงคลิน (Benjamin Franklin) ซึ่งได้ออกหนังสือพิมพ์ The Pennsylvania Gazette อยู่ก็ได้ออกนิตยสารชื่อ General Magazine เมื่อต้นปี ค.ศ. 1741 โดยการกำหนดว่าเป็นการรวมบทความจากหนังสือ, เอกสารและหนังสือพิมพ์ เอกสารทางการเมืองและข่าวกิจกรรมของรัฐสภา ซึ่งมีผลกระทบต่ออาณานิคม (ขณะนั้นอเมริกาเป็นอาณานิคมของอังกฤษ) เป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของนิตยสารนี้ ด้วย General Magazine จัดเป็นหนึ่งในบรรดานิตยสารฉบับแรก ๆ ที่พยายามบรรจุ เนื้อหาเพื่อมวลชนผู้รับสาร (mass audience) อย่างแท้จริง

นิตยสารของโทมัส เพน (Thomas Paine) ที่ชื่อ Common Sense แม้จะมีอายุสั้น (มกราคม ค.ศ. 1775 ถึง กรกฎาคม ค.ศ. 1776) แต่ก็ยังเป็นเอกสารที่กระจายความคิดของอาณานิคมในการที่จะแยกตัวออกจากอังกฤษให้แพร่หลายไปได้

ปีค.ศ. 1830 หลุยส์ โกเดย์ (Louis Godoy) ได้พิมพ์ Godoy's Lady's Book ซึ่งเป็นนิตยสารสำหรับผู้หญิงขึ้น เสนอเรื่องเกี่ยวกับแฟชั่นของผู้หญิง กิริยามารยาท และเรื่องบ้าน จึงเป็นนิตยสารที่เป็นที่นิยมในยุคนั้น

ด้วยการพัฒนาของการถ่ายภาพ ภาพ (illustrations) จึงกลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเท่ากับเนื้อเรื่องในนิตยสาร นิตยสาร Leslie's Weekly และนิตยสาร Harper's Weekly ของแฟรงค์ เลสลีย์ (Frank Leslie) จึงทำหน้าที่ในการเป็นบันทึกภาพและประวัติศาสตร์ของตอนปลายศตวรรษที่ 19

บรรยากาศที่ขยายตัวของเศรษฐกิจและภูมิศาสตร์ในศตวรรษที่ 19 ทำให้นิตยสารได้เจริญรุ่งเรือง และเนื้อหาของนิตยสารก็ได้ขยายกว้างขวางขึ้น ผู้อ่านสามารถหาบทความได้ทั้งบทความเกี่ยวกับวิชาการความรู้, สภาพการทำงานหนักในอุตสาหกรรม ตลอดจนชีวิตในภาคตะวันตกของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ 7
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในศตวรรษที่ 20 นิตยสารกลายเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงอย่างแท้จริง นิตยสารสามารถทำรายได้จากการโฆษณาควบคู่ไปกับจำนวนจำหน่ายที่มีปริมาณมาก แต่นับตั้งแต่ ค.ศ. 1950 เป็นต้นมาที่โทรทัศน์ได้เข้ามาเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงและแย่งรายได้โฆษณาไปจากนิตยสาร ทำให้นิตยสารหลายฉบับต้องปิดตัวลงไปเช่น Life, Look และ The Saturday Evening Post นิตยสารในปัจจุบันในสหรัฐอเมริกาจึงต้องหันมามุ่งเน้นที่ความสนใจเฉพาะด้านของผู้อ่านเป็นสำคัญ

ประเภทของนิตยสาร

โดยทั่วไปแล้วนิตยสารแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ นิตยสารทั่วไป (Consumer or General Interest magazines) กับนิตยสารเฉพาะด้าน (Specialized magazines)

1. นิตยสารทั่วไป

เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหากว้างขวางเป็นที่สนใจของคนทั่วไป อย่างไรก็ตาม นิตยสารทั่วไปยังสามารถแบ่งย่อยออกไปได้อีกตามลักษณะความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่ามีลักษณะเฉพาะ แต่ก็เป็นเรื่องที่คนทั่วไปสนใจ มีผู้อ่านจำนวนมาก นิตยสารทั่วไป แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 นิตยสารผู้หญิง (Women's) ตัวอย่างเช่น ดีไซน์, เบิร์ชวูด, แพทริส, สตรีสาร, สกุลไทย, แฟชั่นนารีว ฯลฯ หรือ McCall's ของสหรัฐอเมริกา

1.2 นิตยสารผู้ชาย (Men's) ได้แก่ แมน, สบัดชอ, ระเบิด, ทีเด็ด หรือ Playboy และ Penthouse ของอเมริกา

1.3 นิตยสารสมัยใหม่ (Sophisticated) เช่น The New Yorker

1.4 นิตยสารคุณภาพ (Quality) เช่น Harper's

1.5 นิตยสารเปิดเผยข้อเท็จจริง (Confess) เช่น True Story

1.6 นิตยสารข่าว (News) เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, มติชนสุดสัปดาห์ หรือ Time และ News Week ของสหรัฐอเมริกา

1.7 นิตยสารกีฬา (Sports) เช่น ฟุตบอลสยาม, มวยโลก, เวิลด์ชอกเกอร์, สตาร์ชอกเกอร์ หรือ Sports Illustrated ของสหรัฐอเมริกา

1.8 นิตยสารท่องเที่ยว (Travel) เช่น เพื่อนเดินทาง, อนุสาร อ.ส.ท. หรือ Holiday ของสหรัฐอเมริกา

1.9 นิตยสารการสำรวจ (Exploration) เช่น National Geographic ของสหรัฐอเมริกา

1.10 นิตยสารขำขัน (Humor) ได้แก่ Mad ของสหรัฐอเมริกา

1.11 นิตยสารบ้าน (Shelter) เช่น ตกแต่ง, บ้านในฝัน, บ้านและสวน หรือ Better Homes and Gardens ของสหรัฐอเมริกา

1.12 นิตยสารบันเทิง (Entertainment) เช่น ดาราภาพยนตร์, ภาพยนตร์บันเทิง หรือ T.V. Guide ของสหรัฐอเมริกา

2. นิตยสารเฉพาะด้าน

เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเฉพาะด้านอย่างแท้จริง มุ่งที่ผู้สนใจในเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะมีจำนวนจำหน่ายน้อยเนื่องมาจากมีผู้อ่านไม่มากนัก นิตยสารเฉพาะด้านแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

- 2.1 นิตยสารเกี่ยวกับเด็ก (Juvenile) เช่น Child Life
- 2.2 นิตยสารการ์ตูนเรื่อง (Comic) เช่น Superman
- 2.3 นิตยสารวรรณกรรมขนาดเล็ก (Little literary) เช่น Prairie Schooner
- 2.4 นิตยสารวรรณกรรม (Literary) ตัวอย่างได้แก่ Hudson Review
- 2.5 นิตยสารวิชาการ (Scholarly) เช่น Journalism Quarterly, Public Opinion Quarterly

ในประเทศไทยได้แก่ วารสารทางวิชาการต่างๆ เช่น วารสารนิเทศศาสตร์ วารสารสังคมศาสตร์ ฯลฯ

- 2.6 นิตยสารการศึกษา (Educational) เช่น The Instructor
- 2.7 นิตยสารธุรกิจ (Business) เช่น Business Week เมืองไทยอาจได้แก่ การเงิน การธนาคาร, ธุรกิจไทย, ธุรกิจการเงิน
- 2.8 นิตยสารศาสนา (Religious) เช่น Christian Century
- 2.9 นิตยสารอุตสาหกรรมหรือบริษัท (Industrial or Company) ได้แก่ The Craftsman
- 2.10 นิตยสารการเกษตร (Farm) เช่น The Missouri Farmer
- 2.11 นิตยสารการขนส่ง (Transportation) เช่น Railway Age
- 2.12 นิตยสารวิทยาศาสตร์ (Science) เช่น Scientific American
- 2.13 นิตยสารการโต้แย้งหรือความคิดเห็น (Discussion of opinion) เช่น The Nation ของสหรัฐ

อเมริกา

นอกจากนี้ก็มีนิตยสารเกี่ยวกับงานอดิเรกต่างๆ เช่น การถ่ายภาพ ฯลฯ

หนังสือพิมพ์และนิตยสารในประเทศไทย

เมื่อหมอบลัดเลย์ มีขั้วในเรืออเมริกันเดินทางเข้ามาในประเทศไทย และได้จัดตั้งโรงพิมพ์ พิมพ์หนังสือสอนศาสนาและหนังสืออื่นๆ ออกเผยแพร่อย่างมากมาย พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเห็นความสำคัญถึงกับขอให้พิมพ์พระบรมราชโองการประกาศห้ามสูบฝิ่น เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2382 นับเป็นเอกสารทางราชการฉบับแรกที่ตีพิมพ์ขึ้นในประเทศไทยมีจำนวนถึง 9,000 ฉบับ ต่อมาหมอบลัดเลย์เกิดความคิดที่จะพิมพ์บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกประเทศเพื่อให้คนไทยและชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยอ่าน จึงได้พิมพ์หนังสือพิมพ์รายบ็อกซ์ออกมาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชื่อ Bangkok Recorder (Bangkok Recorder) ฉบับแรกออกในวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2387 ซึ่งตรงกับวันชาติของสหรัฐอเมริกา เนื้อหาที่พิมพ์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวทางการเมือง ประกาศเกี่ยวกับการค้าขาย ราชงานข่าวจากอเมริกา ยุโรป และประเทศเพื่อนบ้านในเอเชีย

ต่อมาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ซึ่งเสด็จขึ้นครองราชย์ในปีพ.ศ. 2394 ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงพิมพ์หลวงขึ้นในบริเวณพระราชวังชั้นกลาง เรียกว่า 'โรงพิมพ์อักษรพิมพ์การ' ซึ่งต่อมาได้ทรงออกหนังสือพิมพ์ฉบับแรกของคนไทยเป็นรายบ็อกซ์เมื่อ พ.ศ. 2409 มีชื่อว่า 'ราชกิจจานุเบกษา'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(The Royal Gazette) เนื้อหาที่ตีพิมพ์ได้แก่ กฎหมาย, ระเบียบ, ประกาศต่างๆ ของราชการ และเรื่องราวอื่น ๆ ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ของพระองค์

ต่อมาในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นยุคทองของความสมัยใหม่กิจการหนังสือพิมพ์ได้พัฒนาอย่างกว้างขวางมีทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศออกหนังสือพิมพ์กันมากมายทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และบางฉบับก็พิมพ์ทั้งสองภาษาในฉบับเดียวกัน หนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรก พิมพ์ออกในปี พ.ศ. 2411 ชื่อ สยามเดลี แอดเวอร์ไทเซอร์ (The Siam Daily Advertiser) เป็นหนังสือพิมพ์ของชาวต่างประเทศ ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรกของคนไทย คือ คอร์ต (Court) ออกครั้งแรกเมื่อวันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2418 โดยพระบรมวงศานุวงศ์ที่ยังทรงพระเยาว์รวม 11 พระองค์ คือ สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมหมื่นนครสวรรค์พิทยุทธินิพนธ์ พระองค์เจ้าเกษมสันตโสภาคย์ พระองค์เจ้าทองแถมถวัลยวงศ์ พระองค์เจ้าเทวัญอุไทยวงศ์ พระองค์เจ้ามยุษยานุภาคนาถ พระองค์เจ้าสวัสดิประวัติ กรมหมื่นพิชิตปรีชากร พระองค์เจ้าเกษมศรีศุภโยค พระองค์เจ้าทองก้อนทองใหญ่และพระองค์เจ้าดิศวรรกุมาร ร่วมกันก่อตั้งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น "ข่าวราชการ" เมื่อปีพ.ศ. 2419 พระมหากษัตริย์อีกพระองค์หนึ่งในราชวงศ์จักรีที่ได้มีบทบาทอย่างสำคัญต่อการหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย คือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 โดยทรงเริ่มวางรากฐานให้หนังสือพิมพ์เป็นฐานันดรที่มีเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีทรงเขียนลงหนังสือพิมพ์และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล แทนที่จะทรงใช้พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ควบคุมหนังสือพิมพ์ กลับทรงแสดงทัศนคติส่วนพระองค์ให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ย่อมมีบทบาททางการเมืองและสังคมบนพื้นฐานของหลักการเสรีนิยมและตลาดเสรีแห่งความคิด ในปีพ.ศ. 2451 ทรงออกหนังสือพิมพ์รายวันชื่อ "ไทย" ทรงมีนามปากกาในการเขียนบทความและกวีหลายนามปากกา เช่น อิศวพาหุ รามจิตติ พันแถม ฯลฯ ในรัชสมัยนี้มีหนังสือพิมพ์ของเอกชนหลายฉบับ เช่น ศรีกรุงรายเดือน, สยามราชบุรุษรายวัน และสยามออกเพเซอร์

สำหรับนิตยสารในประเทศไทยนั้น นิตยสารฉบับแรกของคนไทยคือ ศรีนิเวศ ของพระองค์เจ้าเกษมสันตโสภาคย์ ออกในระหว่างปี พ.ศ. 2417-2418 เป็นนิตยสารรายสัปดาห์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับราชการบ้าง เรื่องต่างประเทศบ้าง มีสุภาษิตสอนใจ บทกวี โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน บทละคร นิทาน รวมทั้งแจ้งความโฆษณาสินค้าด้วย

เมื่อปีพ.ศ. 2533 มีหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยจำนวน 21 ฉบับ ทั้งภาษาไทย อังกฤษ และจีน ฉบับที่มีผู้อ่านกันอย่างแพร่หลายได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ แนวหน้า บ้านเมือง Bangkok Post และ The Nation ส่วนนิตยสารมีถึง 220 ฉบับ สาเหตุที่มีนิตยสารมากมายเนื่องจากแต่ละฉบับมีเนื้อหาเฉพาะเช่น ผู้หญิง ผู้ชาย เด็ก วัยรุ่น ธุรกิจ การเมือง การท่องเที่ยว ถ่ายภาพ ศิลปวัฒนธรรม สุขภาพ มวย ฟุตบอล กอล์ฟ รถยนต์ ดารา เพลง ทีวี บ้าน ฯลฯ

บทที่ 3

การรวบรวมข้อมูล

ศึกษานิตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง

ART4D

เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของสถาปัตยกรรมเป็นหลัก รวมถึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะในอีกหลายสาขา รวมถึงกราฟฟิคด้วย โดยภายในเล่มได้แบ่งเป็นคอลัมน์ดังนี้

1. 4d society
2. 4d faces
3. Inter views
4. 4d views
5. 4d schedule
6. 4d file

ซึ่งในส่วนของคอลัมน์ต่างๆก็จะมีเนื้อหาแตกต่างกันดังนี้

1. 4d society

จะพูดถึงข่าวสังคมต่างๆที่เกิดขึ้นในแวดวงเกี่ยวกับศิลปะในเกือบทุกสาขาทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการแสดงผลงานนิทรรศการ การจัดงานแสดงโชว์ศิลปะ หรือการประกาศรางวัลต่างๆ

2. 4d faces

จะกล่าวถึงดีไซน์เนอร์ที่ทำงานเกี่ยวกับศิลปะรวมถึงแนะนำผลงานที่น่าสนใจด้วยโดยที่ส่วนใหญ่เนื้อหาจะเกี่ยวกับงานทางด้านสถาปัตยกรรม

3. Inter views

จะเป็นคอลัมน์สัมภาษณ์บุคคลต่างๆที่อยู่ในแวดวงศิลปะเกือบทุกแขนง โดยที่บุคคลนั้นอาจจะมียานที่นำเสนอหรือกำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. 4d views

เป็นการเจาะลึกถึงงานแสดงทางศิลปะหรือหนังสือที่น่าสนใจแต่ขณะนั้นๆ โดยจะอธิบายแนวความคิดของศิลปินผู้สร้างสรรค้งานอย่างละเอียด

5. 4d schedule

เป็นกำหนดการต่างๆเกี่ยวกับการดำเนินงานทางศิลปะทั้งสัมมนาวิชาการ งานแสดงนิทรรศการ หรืองานประกวดต่าง จะบอกทั้ง วัน เวลา และสถานที่

6. 4d file

เรื่องที่น่าสนใจจะมีความหลากหลาย แตกต่างกันไปลักษณะคือจะให้คนอ่านสามารถตัดคอลัมน์นั้นเก็บเก็บใส่ file ของตัวเองได้

โดยสรุปแล้ว art4d มีความเป็นนิตยสารของสถาปัตย์มากกว่าจะเป็นหนังสือเกี่ยวกับกราฟิกแต่มีการจัดรูปเล่มที่น่าสนใจ มีหน้าปกที่ดึงดูดและหยุดคนได้ดี ใช้วัสดุในการพิมพ์ที่มีคุณภาพ และนั่นก็เป็นอีกข้อหนึ่งที่ทำให้ทำได้เพียงแค่เดือนละ 1 เล่มจึงทำให้ไม่สามารถที่จะให้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร รวมถึงขนาดรูปเล่มที่มีขนาดใหญ่พอสมควรแต่ก็ยังไม่พอที่จะแสดงรายละเอียดของงานบางประเภทได้ดีพอ

entropy

เป็นนิตยสารทางสถาปัตย์อีกเล่มที่มีความน่าสนใจโดยที่ entropy จะมีความเป็นหนังสือเฉพาะทางมากกว่า art4d เพราะ entropy จะกล่าวถึงแต่ในเรื่องของสถาปัตย์เพียงอย่างเดียวโดยจะไม่กล่าวถึงงานศิลปะในสาขาอื่นๆเหมือน art4d จุดที่เด่นมากของ entropy คือขนาดของรูปเล่มที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งทำให้สามารถให้รายละเอียดในส่วนของงานได้ดี แสดงให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน แต่ entropy มีข้อเสียคือจะเป็นนิตยสารที่พิมพ์ด้วยสีเดียวตลอดเล่มทำให้ภาพที่ได้ดูจะมีคุณภาพไม่ดีนัก

ลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งของ entropy คือจะมีความเป็น concept magazine คือจะนำเสนอเนื้อเรื่องภายในทั้งหมดเป็นเรื่องเดียวกับที่อยู่ทีหน้าปกด้านหน้าตลอดทั้งเล่มแต่จะไม่มีเนื้อหาอย่างอื่นนอกจากงานในสายของสถาปัตยกรรม

ข้อมูลทั้งหมดที่จะนำมาลง

ข้อมูลที่จะนำมาลงทั้งหมดในนิตยสารเล่มนี้ประกอบด้วยเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับกราฟฟิคมากมายหลายด้านด้วยกัน โดยข้อมูลเหล่านี้มีแหล่งที่มาจากหนังสือของต่างประเทศรวมถึงการเข้าไปค้นหาใน website ที่เกี่ยวกับกราฟฟิคต่างๆที่มีอยู่มากมาย โดยเนื้อหาที่จะนำเสนอจะมีความสดใหม่และต้องเป็นเรื่องที่กำลังได้รับความนิยม โดยในนิตยสารเล่มนี้ได้แบ่งเป็นหลายๆคอลัมน์ด้วยกันเช่น

1. thalgraphic

ตอนนี้กราฟฟิคของไทยที่น่าสนใจมีอยู่หลายเรื่องด้วยกัน เช่น แคลตตาลิอของ propaganda หรือ postcard ของบริษัท graphic >> bhvor. ซึ่งเป็น promotion ทำแจกเนื่องในโอกาสเปิดตัวบริษัท ซึ่งผู้ที่สนใจหนึ่งร้อยคนแรกที่เมลไปตามที่อยู่จะได้รับ postcard ชุดนี้

2. schedule

จะเป็นเรื่องของกำหนดการต่างๆเกี่ยวกับแวดวงศิลปะที่เกิดขึ้นโดยข้อมูลนำมาจากนิตยสาร art4d

3. history : style

จะเป็นเรื่องของประวัติความเป็นมาของกราฟฟิคดีไซน์ตั้งแต่ในยุคสงครามโลกครั้งที่ 1 เรื่อยมาจนถึงในปัจจุบันและจะสลับกับการแนะนำดีไซน์เนอร์ที่มีลักษณะงานที่มีความเป็นตัวของตัวเองและมีความโดดเด่นโดยในหัวข้อนี้มีอยู่หลายเรื่องที่มีความน่าสนใจในการนำเสนอแหล่งข้อมูลจะหามาจากหนังสือต่างประเทศ และ คอลัมน์ ดีไซน์เทส ในนิตยสารแพรวสุดสัปดาห์ โดยที่ดีไซน์เนอร์ที่มีความน่าสนใจได้แก่ mark farrow ซึ่งมีลักษณะงานที่เป็นสไตล์มินิมอลลิสต์

4. worldgraphic

เป็นคอลัมน์ที่น่าสนใจเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของวงการกราฟฟิคของโลก และจะเป็นการนำงานที่มีความน่าสนใจของดีไซน์เนอร์ระดับโลกที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้นมาลง โดยแหล่งข้อมูลจะมาจากหนังสือหรือนิตยสารของต่างประเทศ รวมถึง website เกี่ยวกับกราฟฟิคต่างๆ

5. Interviews

จะเป็นคอลัมน์เกี่ยวกับการสัมภาษณ์บุคคลที่ทำงานอยู่ในสายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกราฟฟิคหรือโฆษณามาพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปหรือเรื่องที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้นโดยที่จะต้องทำการออกไปสัมภาษณ์เอง

6. thaladvertising

จะกล่าวถึงวงการโฆษณาในประเทศไทยความเคลื่อนไหวหรืองานที่น่าสนใจและแปลกใหม่โดยข้อมูลจะหามาจากหนังสือ b.a.d ที่เป็นการประกาศรางวัลในแต่ละปี

7. worldadvertising

เป็นคอลัมน์ที่พูดถึงเรื่องของการโฆษณาในต่างประเทศที่กำลังได้รับการกล่าวถึงหรือมีความน่าสนใจโดยแหล่งข้อมูลจะมาจาก website ของเอเจนซีโฆษณาต่างๆ

8. new product

เป็นคอลัมน์ที่แนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ๆในวงการดีไซน์ ไม่ว่าจะเป็น computer หรือจะเป็นอุปกรณ์ต่างๆ โปรแกรมทางกราฟฟิคหรือเป็นงานผลิตภัณฑ์ของดีไซน์เนอร์ที่มีชื่อเสียง และมีงานการออกแบบที่โดดเด่น

9. coolweb

ในคอลัมน์นี้จะกล่าวถึง website ที่เกี่ยวกับกราฟฟิคต่างๆรวมถึง website ที่ไม่เกี่ยวกับกราฟฟิคแต่มีการจัดหน้า และการออกแบบที่น่าสนใจ หรือ website ที่มีการกล่าวถึงในเรื่องของดีไซน์อย่างกว้างขวางในขณะนั้นๆ โดยแหล่งข้อมูลจะมาจากนิตยสารต่างประเทศหรือการทำใน website เอง

10. student

จะกล่าวถึงงานการออกแบบของนักศึกษาในสถาบันต่างๆที่เกี่ยวกับงานกราฟฟิคและโฆษณา ดดยข้อมูลจะมาจากนักศึกษาของสถาบันต่างๆ

11. etc.

จะเป็นการรวบรวมงานเล็กๆน้อยๆแต่หลากหลายมาไว้ในคอลัมน์เดียวกันเช่นการแนะนำหนังสือ การแนะนำฟอนต์ใหม่ๆที่มีความน่าสนใจ ฯลฯ โดยที่แหล่งข้อมูลจะมาจากหนังสือต่างประเทศหรือ website ต่างๆ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลักของนิตยสารคือเป็น ชายหญิง อายุตั้งแต่ 20 - 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาท มีความรู้ความสนใจทางด้านกราฟฟิคหรือโฆษณาอยู่แล้ว อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ มีรสนิยมดี ชอบติดตามข่าวสารของวงการกราฟฟิคและวงการโฆษณาของต่างประเทศ และในประเทศอย่างใกล้ชิด เป็นคนที่มีความทันสมัยและเปิดกว้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านก14.ค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1940-1949

ในยุค 1940 ช่วงครึ่งแรกของทศวรรษนั้นเป็นช่วงที่โลกต้องตกอยู่ในภาวะสงครามโลก ดังนั้นกราฟที่คิดต่าง ๆ จึงถูกผลิตออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการทางการเมือง รูปแบบต่าง ๆ จึงมีลักษณะจริงจัง ภาพบุคคลต่าง ๆ ของฝ่ายตนเองจะมีลักษณะ สง่างาม กล้าหาญ เข้มแข็ง มุ่งมั่น ซึ่งกลายเป็นการวางรูปแบบสำเร็จในงานประเภทนี้ในยุคต่อมา ส่วนฝ่ายศัตรูจะดู ชั่วร้าย และน่าสะพรึงกลัว

วิธีการนำเสนอมือจะใช้ทั้งภาพวาดและภาพถ่ายผสมกัน ไคนเนอร์บริษัทได้เข้ามามีบทบาท ในการตกแต่งภาพให้ดูสวยงามขึ้น รูปแบบของฟอนท์ที่นิยมใช้กันจะเป็นแบบ sans-serif และเป็นตัวหนา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความจริงจัง ให้เข้ากับสาระที่นำเสนอเป็นหลัก

นอกจากนี้การออกแบบแผนที่ และสมุดคู่มือต่าง ๆ เริ่มมีการพัฒนาให้สวยงามชัดเจนให้ สบายง่ายมากยิ่งขึ้น ยุคนี้จึงถือเป็นการวางรากฐานที่ดีให้การออกแบบอินฟอล์มเมชันดีไซน์

1950-1959

ในปี 1950 ซึ่งเป็นยุคที่โลกกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ทุกๆประเทศต่างต้องการที่จะพัฒนาประเทศให้รุ่งเรืองและกลับสู่สภาพเศรษฐกิจที่ดีอีกครั้ง รวมถึงการบูมของเทคโนโลยีใหม่ๆ จากการพิมพ์โดยตัวเรียงไม้และโลหะแบบดั้งเดิมเปลี่ยนเป็นระบบพิมพ์หิน (lithography) ซึ่งทำให้นักออกแบบสามารถเล่นกับรูปแบบงานได้มากขึ้น วงการธุรกิจได้ทำให้การบูมของอาชีพกราฟฟิคดีไซน์เนอร์มีมากขึ้น เกิดสถาบันที่สอนแนวนี้ อย่างจริงจังขึ้นหลายแห่ง ประเทศที่มีชื่อเสียงด้านการออกแบบในยุคนี้ได้แก่อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี และสวีเดนแลนด์ ซึ่งถือเป็นผู้บุกเบิกกราฟฟิคในรูปแบบใหม่มีการเปิดกว้างในเรื่องรูปแบบมากขึ้น

งานสายลิวอิสเป็นผู้นำโลกของการออกแบบให้เข้าสู่รูปแบบใหม่ๆ โดยการนำรูปทรงเรขาคณิตมาใช้ รวมถึงการใช้กริช และรูปแบบของตัวอักษรที่เรียบง่ายอ่านได้ชัดเจน เรียกว่าลิวอิสคือผู้นำทางด้านกราฟฟิค นับจากช่วงนี้ไปอีกหลายปีทีเดียว ทางด้านฝรั่งเศสก็เกิดการทดลองกราฟฟิคแบบใหม่ๆขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของลัทธิ Deconstructionist ในเวลาต่อมา

1960-1969

ยุคทศวรรษ 1960 เป็นยุคแห่งการแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ งานออกแบบในยุคนี้จึงกล้าที่จะฉีกแนวไปจากเดิม ๆ ซึ่งในยุคนี้สายของการออกแบบงานกราฟิกได้แตกแขนงออกอย่างชัดเจนเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่ม Swiss-School ซึ่งได้รับอิทธิพลจากโรงเรียน Bauhaus ของเยอรมันในยุคสมัยก่อนหน้านั้น งานของ Swiss-School จะเน้นไปที่งานที่เป็นทางการเช่น โลโก้ แสตมป์ หนังสือ ลักษณะของสำนักนี้จะมีลักษณะง่าย ๆ ดัดทอนรูปทรงรวม ๆ ให้เป็นเรขาคณิต ทรงเหลี่ยม ทรงกลม สื่อความหมายได้ง่าย ชัดเจน เรียกว่าเป็นการวางรากฐานของงานกราฟิกให้ยึดเป็นแบบแผนกันหลายสิบปีทีเดียว แต่ในขณะเดียวกันทางอังกฤษ กับ อเมริกา ก็เกิดกลุ่ม Psychedelic อันเกี่ยวกับวัฒนธรรมฮิปปี้และการแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ ก็มาแรงไม่แพ้กัน แต่กลุ่มนี้จะจับงานแนวเกี่ยวกับ ดนตรี บันเทิง วรรณกรรม มากกว่า และจะดึงเอาลักษณะของวัฒนธรรมสายนั้นมาเล่นอย่างจริงจัง เช่น สีสันที่จัดจ้าน ลวดลายวงตา ซึ่งมีการวิเคราะห์กันว่ามาจากภาพที่เห็นจากฤทธิ์ของการใช้ยาเสพติด

และด้วยระบบการพิมพ์และเงินทุนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้การพิมพ์สีสี่เป็นที่แพร่หลายมากยิ่งขึ้น รวมถึงหนังสือต่าง ๆ ก็มีการจ้างกราฟิกดีไซน์เนอร์อย่างจริงจังมากยิ่งขึ้นและในยุคนี้เองที่กราฟิกได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน สังคม และ ธุรกิจ

1970-1979

ในยุค 1970-1979 นี้งานออกแบบกราฟฟิคมีการพัฒนาไปและให้ความสำคัญในเชิงการสื่อสารในสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นยุคที่ทั่วโลกตื่นตัวเรื่อง สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร หรือกิจกรรมระหว่างประเทศ ต่างๆเช่น กีฬา ฯลฯ มากขึ้น จริงจังขึ้น และเป็นยุคที่เกิดบริษัทกราฟฟิคขึ้นอย่างมากมาย เช่น Pantagram ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบริษัทที่ทำงานแนวเก๋ แอบมีลูกเล่นคลาสสิกเรียบๆ หรือ Minale Tattersfield ซึ่งมีชื่อในสายงานออกแบบ Cooperate Identity ให้บริษัทดังๆมากมาย เช่น Johnnie Walker / BP / Carling ฯลฯ และในยุคนี้การศึกษาในแขนงนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ตามมหาวิทยาลัยต่างๆเปิดสอนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องขึ้นอย่างมากมาย ทำให้วงการมีการแข่งขันกันสูงขึ้นมาก จากงานที่ต้องใช้ฝีมือในเชิงช่างเปลี่ยนมาใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีมากขึ้นคอมพิวเตอร์เริ่มเข้ามามีบทบาท และเป็นยุคสมัยที่กราฟฟิคถือเป็นหน้าตาของบริษัทและหน่วยงานต่างๆ

แต่ในขณะเดียวกันก็ได้เกิดขบวนการตีสน์อีกพวกหนึ่งซึ่งเรียกว่าพวก New Wave ก่อกำเนิดขึ้นในฮอลแลนด์ สหรัฐฯ และอังกฤษ โดยที่ของอังกฤษจะเป็นพวก Punk Graphic หรือ Anti Design งานกลุ่มนี้เวทีนี้จะแสดงออกมาในรูปแบบที่ไม่ธรรมดาเป็นการใช้เทคนิคทางภาพถ่ายผสมกับอิเล็กทรอนิกส์ด้วยความก้าวหน้าของคอมพิวเตอร์สามารถทำให้ตีไซน์เนอร์ออกแบบและวางเลย์เอาต์ได้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และกลุ่มนี้เวทีนี้เองที่เป็นผู้ปูแนวทางการออกแบบมันๆอีกมากมายในอีกไม่กี่ปีต่อมา

1980-1989

ในยุค 1980 ซึ่งถือเป็นยุคสมัยแห่งการทดลอง และเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญยิ่งของวงการออกแบบ กราฟฟิคที่มีการคิดค้นรูปแบบใหม่ๆ และถิกแนวไปจากรูปแบบจำกัดเดิมๆ ของ Swiss School นักออกแบบรุ่นใหม่ ที่มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการนำต้นตื้นมาจากหลายๆ ประเทศ เช่น กลุ่ม Hard Werken และ Studio Dumber จากฮอลแลนด์ซึ่งมีปรัชญาในการทำงานว่างานจะต้องมีโครงสร้างใหม่ ๆ ทั้งแนวคิดและเทคนิค มีความสวยงามและความแปลกใหม่ Neville Brody และ Terry Jones จากอังกฤษ ซึ่งทั้งสองคนนี้ได้มาจากการ ทำหนังสือก่อนหน้านั้นก็คือ The Face และ ID ตามลำดับ จึงเป็นนิตยสารที่ได้รับการยอมรับมากจากนักออกแบบ และวัยรุ่นทั่วโลก

ส่วนทางอเมริกาก็มีสถาบัน Cranbrook Academy ที่ผลิตนักออกแบบหัวสมัยใหม่แนว Deconstructionist ออกมามากมาย ซึ่งศิษย์เก่าของที่นี่แต่ละคนล้วนแต่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน โดยรูปแบบของ Deconstructionist Graphic นี้ก็มีสายฮอลแลนด์กับอเมริกาที่มีชื่อเสียงทางด้านนี้แต่อเมริกาจะจำกัดการใช้อยู่ แต่เฉพาะแวดวงดนตรีและวัยรุ่นเสียมากกว่า แต่ทางยุโรปกล้าที่จะนำไปใช้กับสิ่งต่างๆ ที่หลากหลายกว่า

และในยุคนี้เองได้เกิดนิตยสารโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับกราฟฟิคออกมาหลายฉบับ ส่วนมากจะนำเสนอข่าวสาร งานสวยๆ แต่บางเล่มก็เจาะลึกลงไปในปรัชญาและแนวคิดของผู้ออกแบบมากกว่าเช่น Emigre เป็นต้น ส่วนในเอเชีย ก็ต้องถือว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ทำงานกราฟฟิคออกมาได้ดีที่สุด เพราะเค้าประยุกต์รูปแบบของตะวันตกให้เข้ากับ ลักษณะศิลปะประจำชาติได้ลงตัว

1990-1999

ในปี 1990-1999 นี้ถือว่าเป็นช่วงที่ไม่ได้มีอะไรเกิดขึ้นใหม่ แต่เป็นการ Retro ของสไตล์เก่าๆในอดีต โดยใช้วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสไตล์งานออกเป็นหลากหลายกลุ่ม เช่น

กลุ่มแนว Commercial Graphic Design

เป็นงานที่พบเห็นได้ทั่วไปมีลักษณะเรียบง่ายสวยงามสื่อสารได้ชัดเจน ใช้ภาพประกอบ จะเป็นภาพวาดหรือภาพถ่ายก็แล้วแต่และใช้สื่อสารกับคนในวงกว้างแต่ก็มักจะไม่ดึงดูดผู้พบเห็นเพราะมันมีจำนวนมากเกินไปนั่นเอง ตัวอย่างก็พวงงานของบริษัทบรรดาต่างๆไป

กลุ่ม NewMinimalism

กลุ่มนี้จะเน้นความน้อยแต่ดูดีและไม่ตลาดไม่หวือหวามาก แต่เป็นแบบแอบเท่มากกว่า นิยมใช้รูปแบบเรขาคณิตง่ายๆ เป็นตัวกำหนดโครงสร้าง ใช้ฟอนท์เรียบๆเล็กๆ ดีไซน์เนอร์ที่มีชื่อเสียงมากทางด้านนี้ก็ได้แก่ Mark Farrow ที่เป็นคนออกแบบปกซีดีให้กับ Pet Shop Boy

กลุ่ม Underground Graphic และ Techno Graphic

เป็นกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกันในสไตล์ ไม่จำกัดรูปแบบ visual ที่ใช้แต่เน้นผลสำเร็จที่ดูขี้ยานกวนอารมณ์ สะดุดตาวัยรุ่น จับตลาดแนว Club และ Music มีดีไซน์เนอร์ที่ทำงานแนวนี้อยู่มากโดยเฉพาะในอังกฤษและประเทศที่มี Club เยอะๆ

1990-1999

กลุ่ม Deconstructionist

ซึ่งสืบเนื่องมาจากยุค 80 เน้นเรื่องรูปแบบและโอเคียการนำเสนอความหมายของความคิดแทรกลงไปในงาน
ควบคู่กันไป ซึ่งรูปแบบของงานชนิดนี้ถูกนำไปเกือบเป็นแบบผิดๆจนขาดความเป็น Fine Art ที่เคยมี ทำให้เสื่อมความ
นิยมลงไปบ้างในสองสามปีที่ผ่านมา

กลุ่ม Anti Design

เป็นกลุ่มที่จริงจังรูปแบบเซ็กซี่เหมือนเป็นของที่ทำออกมาส่งเดช ไม่คำนึงถึงความสวยงาม แต่จริงๆแล้วมี
เรื่องราวและความคิดซ่อนอยู่ ผู้ชมดูแล้วต้องคิดตามซักหน่อยถึงจะเข้าใจความหมายที่ซ่อนไว้กลุ่มนี้เน้นความคิด
แบบเสียดสีและการตีความแบบย้อนกลับ เช่นกลุ่ม Fuel ของอังกฤษ

กลุ่ม Retro Graphic

คือกลุ่มผู้หลงใหลในสไตล์งานแบบเก่าๆและพยายามทำตามแบบเดิมให้ใกล้เคียงแต่อาจใส่ความเป็นสมัยใหม่
เข้าไปเล็กน้อย ได้แก่กลุ่ม C. S. Anderson Group แห่งอเมริกาซึ่งโด่งดังมาก

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

การวางแนวทางของนิตยสาร

ก่อนที่จะเริ่มทำนิตยสารเราต้องมีการกำหนดแนวทางและกำหนดเนื้อหาที่จะมีอยู่ภายในเล่มเสียก่อนว่าจะ
เป็นไปในทิศทางใด โดยที่นิตยสารเล่มนี้มีชื่อว่า '5ense' อันหมายถึงสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งก็คือสัมผัสหลักทั้ง 5 คือสัมผัสของ
นิตยสารซึ่งมีดังนี้

1. graphic
2. advertisign
3. computer
4. student
5. etc.

โดยที่แนวทางที่นิตยสารจะนำเสนอคือจะเน้นในเรื่องของกราฟิกที่คิดและโฆษณา รวมถึงส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองอย่างนี้
เนื้อหาส่วนใหญ่จะนำงานที่ได้รับรางวัลมาลงหรืองานที่มีความโดดเด่นน่าสนใจมาลงโดยที่นำข้อมูลมาจาก website หรือ
นิตยสารต่างประเทศ และจะไม่กล่าวถึงในรายละเอียดที่มากจนเกินไปเนื่องจากเน้นกลุ่มเป้าหมายที่มีความสนใจและความ
รู้ในด้านนี้ได้อยู่แล้ว โดยจะนำเสนอออกมาในรูปแบบขนาด 35 cm x 48 cm เพื่อที่จะได้แสดงรายละเอียดต่างๆของตัวงาน
ที่นำมาลงได้อย่างชัดเจน พิมพ์ 4 สีเพื่อให้เห็นรายละเอียดของตัวงานอย่างครบถ้วนบนกระดาษปอนด์ และออกเป็นรายปักษ์
เพื่อที่จะได้สามารถนำเสนอข่าวความเคลื่อนไหวต่างๆได้อย่างรวดเร็วและทันการ โดยในแต่ละเล่มจะมีเรื่องที่จะพูดถึง
แตกต่างกันออกไป คือจะมีลักษณะเป็น concept magazine อย่างเช่นในเล่มนี้จะพูดถึงในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร

concept ทางด้าน art director

หน้าปก

ในด้านหน้าปกของนิตยสาร จะใช้เลขฉบับที่เป็นเลขตัวเดียวด้วยการขึ้นต้นด้วยเลข 0 เสมอเช่นเล่ม 1
จะเป็น 01 และเล่ม 4 ก็จะเป็น 04 ส่วนถ้าเป็นเลขสองตัวก็จะขึ้นไปตามปกติโดยในแต่ละปีนิตยสารจะออกทั้งหมด 24 เล่ม
พอขึ้นปีใหม่จะขึ้นเป็นเลข 01 ใหม่ทันที โดยหน้าปกจะเน้นที่เลขฉบับมากกว่าชื่อนิตยสารเพื่อเป็นการสร้างเอกลักษณ์ให้มีการ
จดจำและต่างจากนิตยสารทั่วไป โดยให้ปกหลังจะเหมือนกับปกด้านหน้าทุกประการแต่จะมีกราฟิกด้านหลังเหมือนกับมองใน
กระจกเพื่อเป็นการสร้างการจดจำและความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับหนังสือ และจะมีภาพปกเนื้อหาที่มีอยู่ในเล่มไว้ที่
หน้าปกด้วยทุกครั้ง

คอลัมน์

ในด้านของนิตยสารจะแบ่งเป็นคอลัมน์ต่างๆซึ่งมีเนื้อหาที่แตกต่างกันไป แต่จะมีการคุมด้วยเส้นกริษาที่ไว้ให้เห็นอย่างชัดเจน ซึ่งจะสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้กับนิตยสารรวมถึงการจัดวางที่มีความน่าสนใจและไม่น่าเบื่อเหมือนกับนิตยสารทั่วไป และจะเน้นการไว้งานให้ดูมากกว่าการเขียน คือจะเน้นการไว้รูปและมีตัวอักษรเป็นส่วนประกอบ ในส่วนของหัวข้อคอลัมน์ต่างๆได้ออกแบบให้เหมือนกับ หัวข้อของ แฟ้มเอกสารกระดาษ (แบบแนววน) เพื่อสื่อถึงว่านี่คือเอกสารสำคัญที่ควรเก็บสะสมไว้ และจะมีโลโก้ของนิตยสารอยู่ที่ตัวหัวเรื่องนี้ด้วย โดยในส่วนของสีที่ใช้ประกอบในแต่ละคอลัมน์จะดูถึงความเหมาะสมของเนื้อหาที่น่าเสนอรวมถึงรูปทรงที่จะนำมาประกอบด้วย

หน้าโฆษณา

และเพื่อให้นิตยสารมีความกลมกลืนกันในเรื่องของ art direction ในนิตยสาร โฆษณาที่จะนำมาลงในนิตยสาร จะต้องได้รับการออกแบบจากทางนิตยสารเท่านั้น

โลโก้

โลโก้หรือสัญลักษณ์ของนิตยสาร Sense คือรูปอักษรเบลล์ (อักษรสำหรับคนตาบอด) เพราะอักษรเบลล์เป็นภาษาที่ต้องใช้การสัมผัสในการอ่านคือภาษาที่คนทั่วไปไม่สามารถอ่านได้ และผู้ที่อ่านได้จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มี sense ในอีกแบบหนึ่งขึ้นมาจึงมีความหมายเชื่อมโยงกับชื่อของหนังสือ และเช่นเดียวกับนิตยสารเล่มนี้ที่คนที่ไม่ได้มีความสนใจในด้านของกราฟิกและโฆษณาอาจจะอ่านแล้วไม่เข้าใจเนื่องจากการสื่อสารในนิตยสารจะไร้ภาษาที่คนที่มีความรู้ทางนี้เท่านั้นที่จะเข้าใจ

สารบัญ

ในหน้าสารบัญจะเป็นต้นคำตัวอักษรสีขาวและจะอยู่ในหน้าที่สามเสมอ การวางตัวอักษรจะวางในแนวตั้งแทน เพราะต้องการให้มีความแตกต่าง กับข้อความทั่วไปในเล่ม

เลขหน้า

การจัดวางเลขหน้าจะวางไว้เฉพาะในหน้าขวาเท่านั้นและยกเว้นในหน้าโฆษณา โดยรายละเอียดของเลขหน้าจะบอกชื่อหนังสือ ปิกซ์ และเดือนกับปีที่ออก เพื่อที่เวลามีการฉีกหน้ากระดาษออกจากรนิตยสารจะได้รู้ถึงที่มา

ใบสมัครสมาชิก

จะคั่นอยู่ในหน้าสารบัญ โดยจะเป็นแบบธุรกิจตอบรับ โดยในใบสมัครสมาชิกนี้จะมีไอเดียที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆในแต่ละเล่มไม่ซ้ำกัน

สรุปเนื้อหา

เนื้อหาทั้งหมดภายในเล่มได้แบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 หัวข้อ 10 คอลัมน์ได้แก่

1. graphic	3	คอลัมน์
2. advertising	3	คอลัมน์
3. computer	2	คอลัมน์
4. student	1	คอลัมน์
5. etc.	1	คอลัมน์

โดยในแต่ละหัวข้อจะมีคอลัมน์ย่อยที่มีเนื้อหาต่างกันไปโดยสรุปเรื่องที่จะนำเสนอได้ดังนี้

1. หัวข้อ graphic แบ่งออกเป็นสามคอลัมน์ดังนี้

- 1.1 thographic เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอผลงานกราฟิกในประเทศไทยโดยได้เลือกที่จะนำเสนอผลงานแคคคาบอลและโปรโมชันของทางร้าน propoganda ซึ่งมีความน่าสนใจที่การออกแบบที่ใช้ต้นทุนต่ำ วัสดุที่มีราคาถูกแต่สามารถออกแบบมาได้ อย่างเหมาะสมและลงตัว ทำให้ภาพพจน์ของบริษัทดูดี
- 1.2 history : style เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอถึงเรื่องราวเชิงสารคดีเกี่ยวกับกราฟิกของโลกโดยในเล่มนี้เลือกที่จะนำเสนอเกี่ยวกับ david carson ซึ่งเป็นดีไซน์เนอร์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวโดดเด่นในงานกราฟิกสไตล์คือนลัดกันและเป็นคนวางรากฐานให้กับนิตยสาร oxygen ที่มีชื่อเสียงทางด้านกราฟิกออกแบบ typo จนเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง
- 1.3 worldgraphic นำเสนอผลงานกราฟิกที่น่าสนใจจากทั่วทุกมุมโลก โดยเลือกที่จะนำเสนอผลงานของ surfcoo ซึ่งเป็นบริษัทรับทำงานกราฟิกที่เริ่มมีชื่อเสียงเป็นที่จับตามองในยุโรป และเป็นบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศเยอรมัน มีงานที่โดดเด่นมากมายโดยเฉพาะกราฟิกทางด้านดนตรี

2. หัวข้อ advertising แบ่งออกเป็นสามคอลัมน์ดังนี้

- 2.1 interviews เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์บุคคลที่น่าสนใจในสาขากราฟิกหรือโฆษณา โดยในเล่มนี้ได้นำเสนอคุณ สาลินี ทาญวาทวิวงศ์ศิลป์ associate creative director บริษัท เจ วอร์เตอร์รอมสัน ผู้ซึ่งทำงานเกี่ยวกับทางด้านกราฟิกเขียน copy ให้กับโฆษณามาแล้วกว่า 20 ปีและผ่านงานมาหลายเอเจนซี่
- 2.2 thoadvertising เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอเกี่ยวกับวงการโฆษณาในประเทศไทยโดยในเล่มนี้ได้นำเสนอ งานของบริษัท ลีโอเบอร์เนต ซึ่งเป็นงานโฆษณาที่ได้รับรางวัล ของสมาคมผู้กำกับศิลป์บางกอก (b.a.c)
- 2.3 worldadvertising เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอเกี่ยวกับวงการโฆษณาจากทั่วโลก โดยในเล่มนี้ได้นำเสนอผลงานจากบริษัท ลีโอเบอร์เนต จากทั่วทุกมุมโลกที่มีความน่าสนใจและทันสมัยล่าสุด

3. หัวข้อ computer แบ่งออกเป็นสองคอลัมน์

- 3.1 new product เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ๆที่เกี่ยวกับทั้งวงการกราฟิกและวงการออกแบบจากทั่วทุกมุมโลก โดยฉบับนี้ได้นำเสนอ ผลิตภัณฑ์ ใหม่ของบริษัท apple คอมพิวเตอร์คือ เครื่องคอมพิวเตอร์รุ่น g4 และอุปกรณ์เสริมอย่าง air port ที่มีประโยชน์เป็นอย่างมากสำหรับผู้ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มือถือ

3.2 cootweb เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ website ที่มีความน่าสนใจทั้งในเรื่องของภาพออกแบบ การจัดวาง รวมถึงเนื้อหาภายในเว็บที่มีความน่าสนใจด้วย โดยในเล่มนี้เลือกที่จะนำเสนอในหัวข้อการออกแบบจัดวางที่มีความน่าสนใจ ได้แก่ www.p2output.com ซึ่งเป็นเว็บที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกราฟิกโดยตรง และ www.52mm.com ซึ่งมีความน่าสนใจในเรื่องของภาพเคลื่อนไหว และ www.entropy8.com ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะในหลาย ๆ แขนงด้วยกันและ www.marco-news.com ซึ่งเป็นเว็บที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานออกแบบผลิตภัณฑ์ของนักออกแบบชื่อดังชาวออสซี่ที่กำลังมีผลงานที่น่าจับตามอง

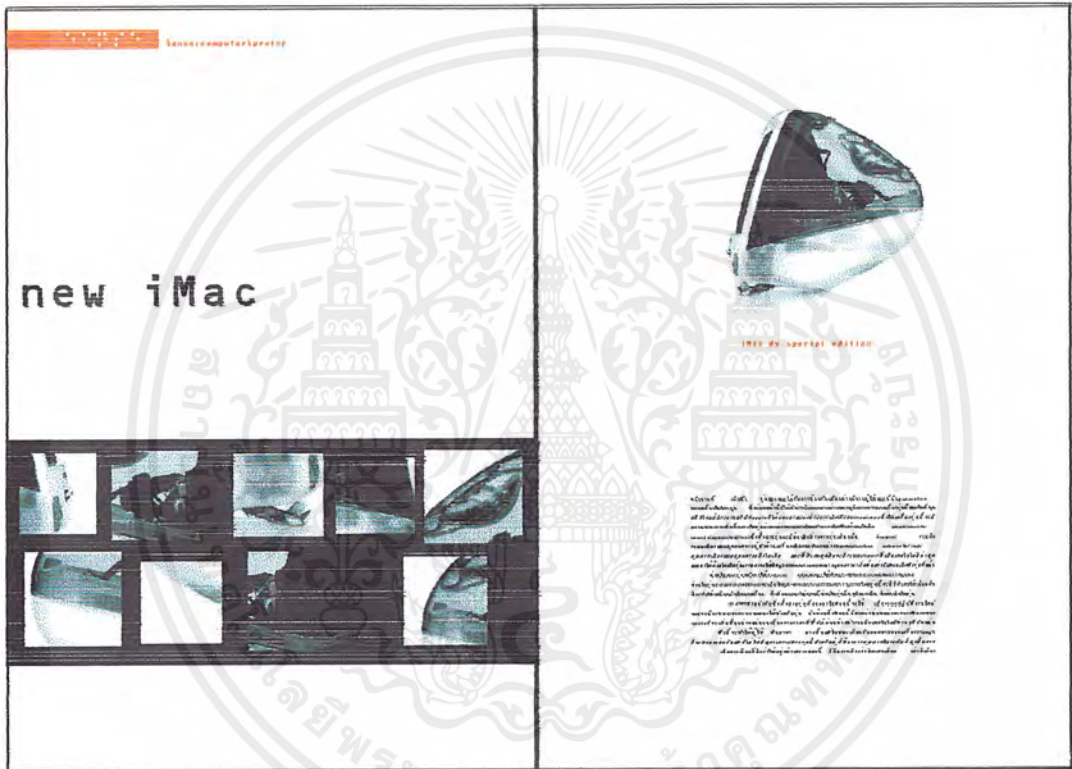
4. หัวข้อ student

4.1 นำเสนอผลงานของนักศึกษาจากสถาบันต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกราฟิกและงานโฆษณา โดยในเล่มนี้ได้เลือกที่จะนำเสนอผลงานของนักศึกษาในเรื่องของโฆษณาโดยเป็นนักศึกษาจากศิลปากรและพระจอมเกล้าลาดกระบัง

5. หัวข้อ etc.

5.1 เป็นคอลัมน์ที่นำเสนอเรื่องเล็กๆน้อยๆต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกราฟิกและโฆษณาโดยในฉบับนี้ได้นำเสนอ ฟอนต์ ชื่อ rez ซึ่งเป็นฟอนต์ที่มีความน่าสนใจเพราะเป็นฟอนต์ที่เป็นแนวศิลปะมากกว่าจะนำมาใช้จริง และเรื่องเกี่ยวกับกราฟิกในงานแพคเกจจิ้งที่ในทุกวันนี้มีความน่าสนใจและรูปแบบใหม่ๆมากขึ้นทุกวัน และสุดท้ายคือการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจโดยในเล่มนี้เสนอหนังสือชื่อ a smile in the mind ซึ่งเป็นหนังสือที่นำเสนอเกี่ยวกับกราฟิกที่แฝงไอเดียที่น่าสนใจมากมาย และพิมพ์เป็นครั้งที่สองแล้ว

ตัวอย่างแบบร่าง

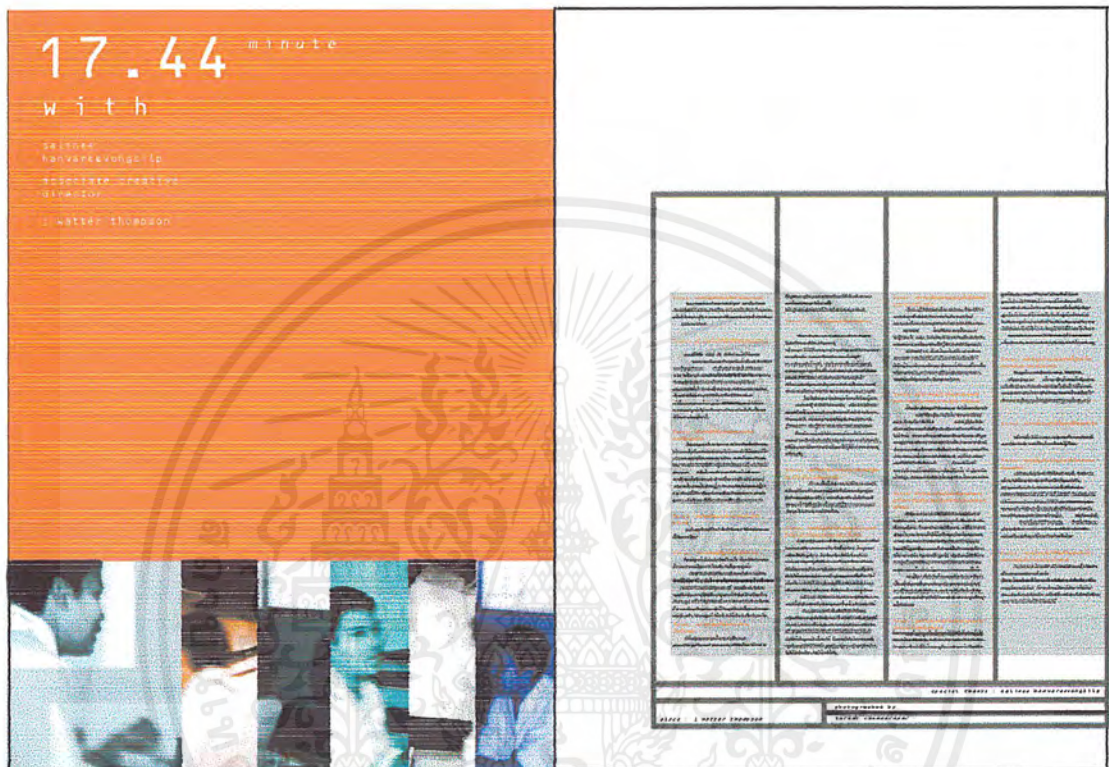
รูปที่ 1. ตัวอย่างแบบร่าง หน้า new product

ตัวอย่างแบบร่าง

รูปที่ 2. ตัวอย่างแบบร่าง หน้า โฆษณา

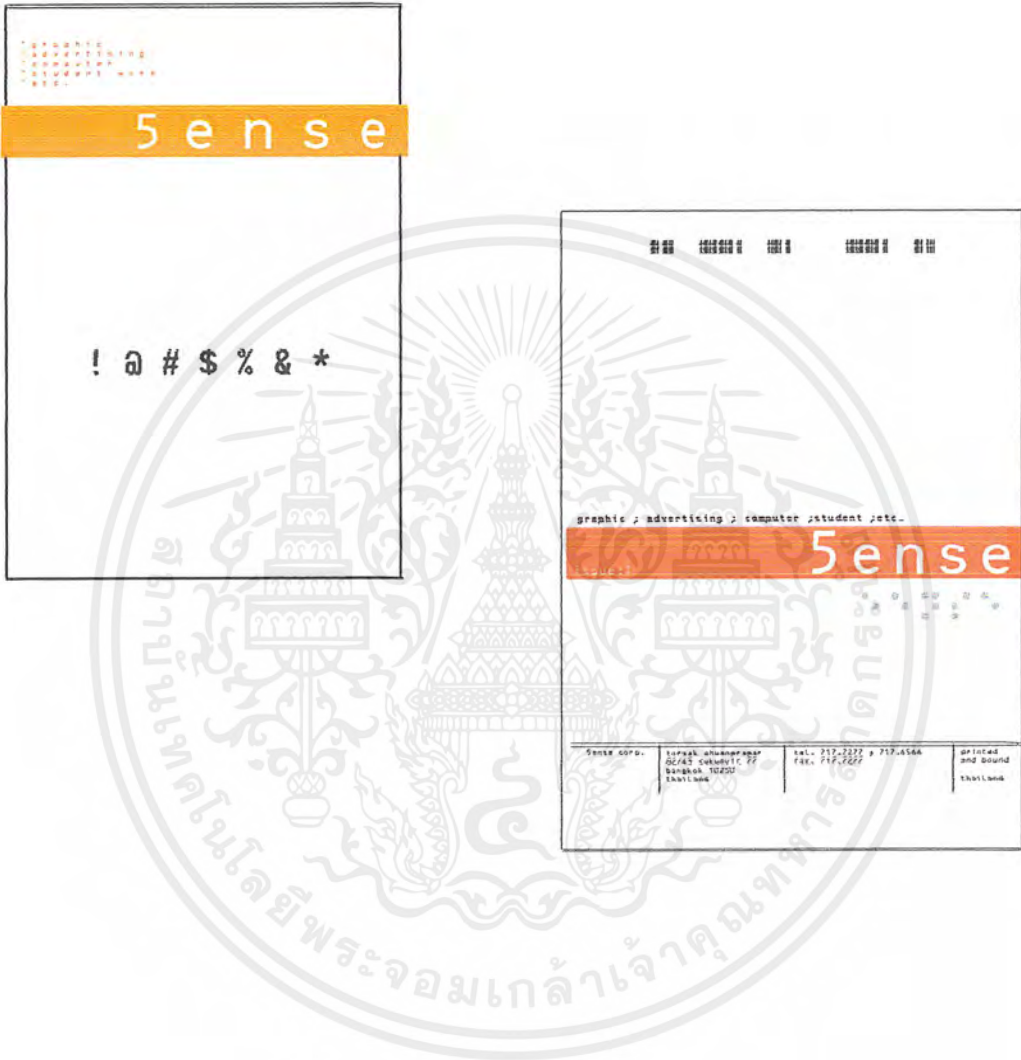
ตัวอย่างแบบร่าง

รูปที่ 3. ตัวอย่างแบบร่าง หน้า Interviews

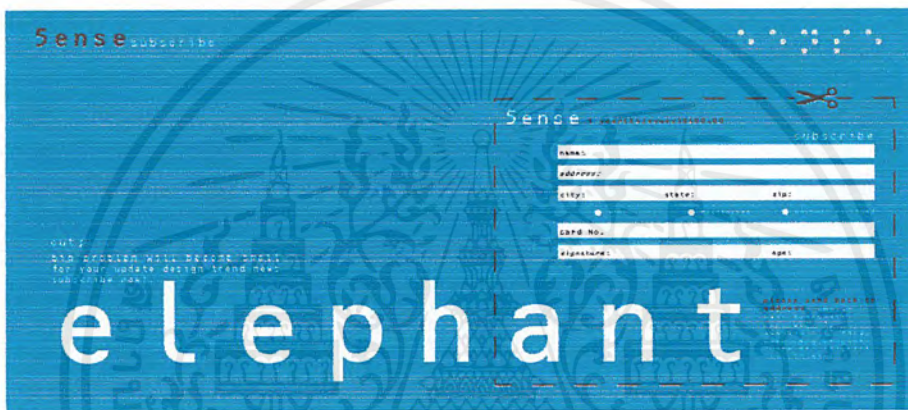
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน 28 คำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแบบร่าง

รูปที่ 4. ตัวอย่างแบบร่าง หน้าปก

ตัวอย่างแบบร่าง

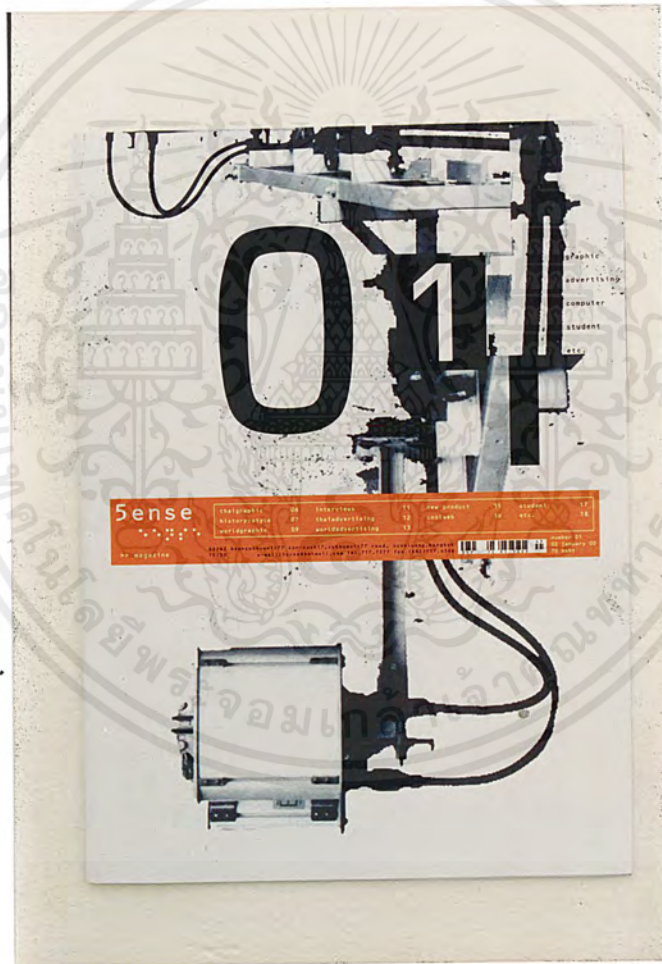

รูปที่ 5. ตัวอย่างแบบร่าง ใบสมัครสมาชิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น 30.ค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

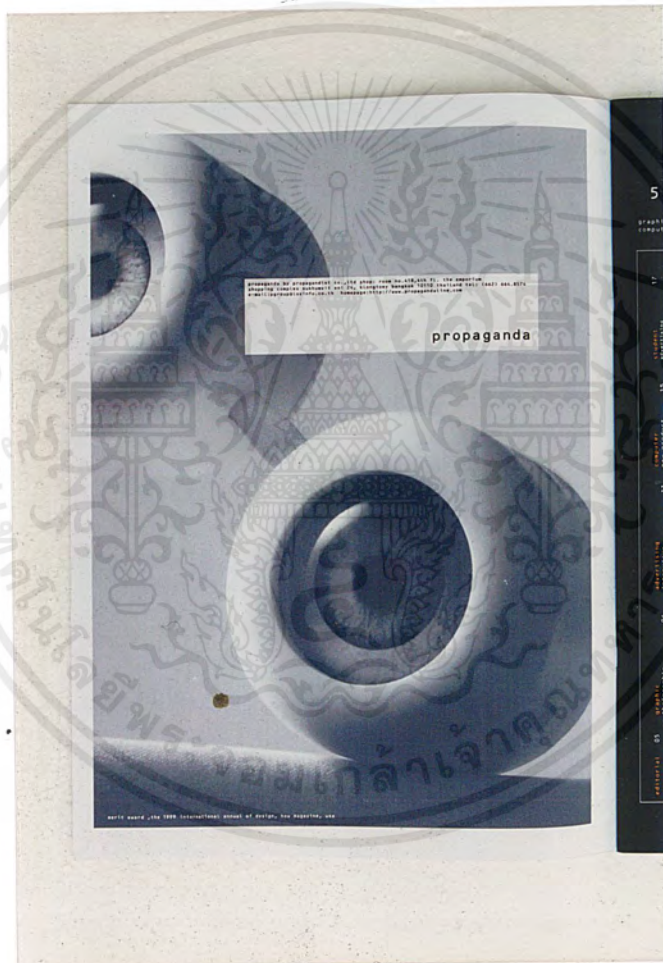
บทที่ 5

งานที่สำเร็จแล้ว

รูปที่ 6. หน้าปกนิตยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 31.

รูปที่ 7.หน้าที่ 2 / หน้าโฆษณา propaganda

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 8. หน้าที 3 / หน้าสารบัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 9. หน้าที่ 4 / หน้าโฆษณาประชาสัมพันธ์เทศกาลหนังนักเรียนครั้งที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

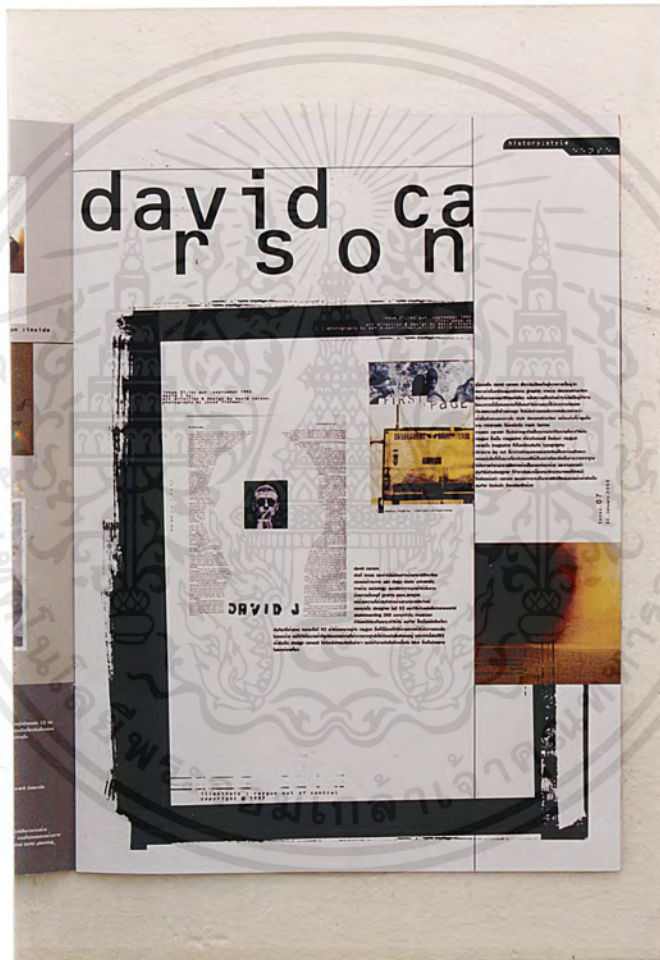
รูปที่ 10. หน้าที่ 5 / หน้านับบรรณาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

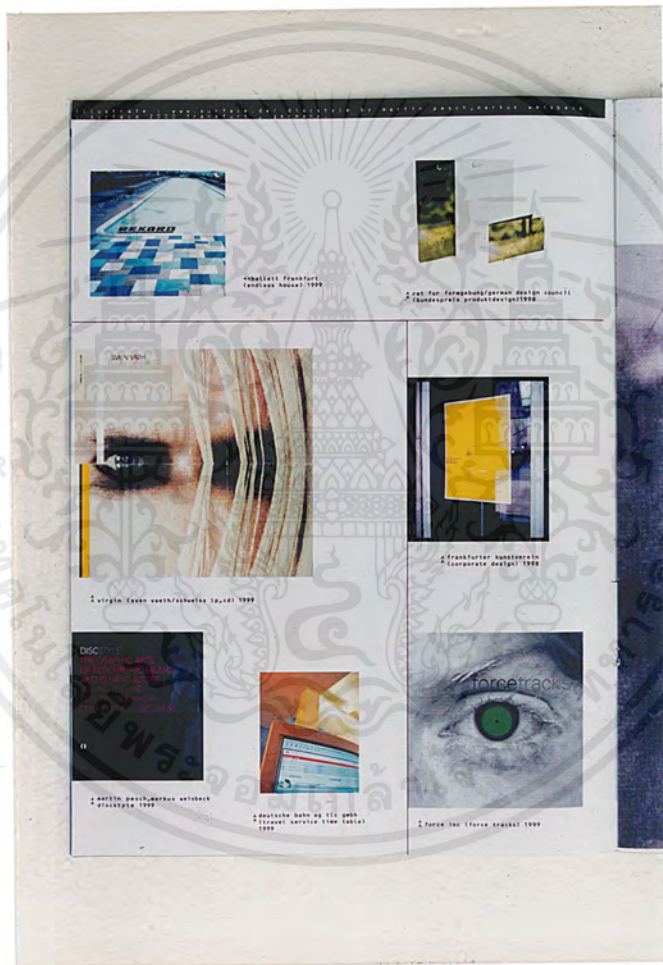
รูปที่ 11. หน้าที่ 6 / หน้าคอลัมน์ thalgraphic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

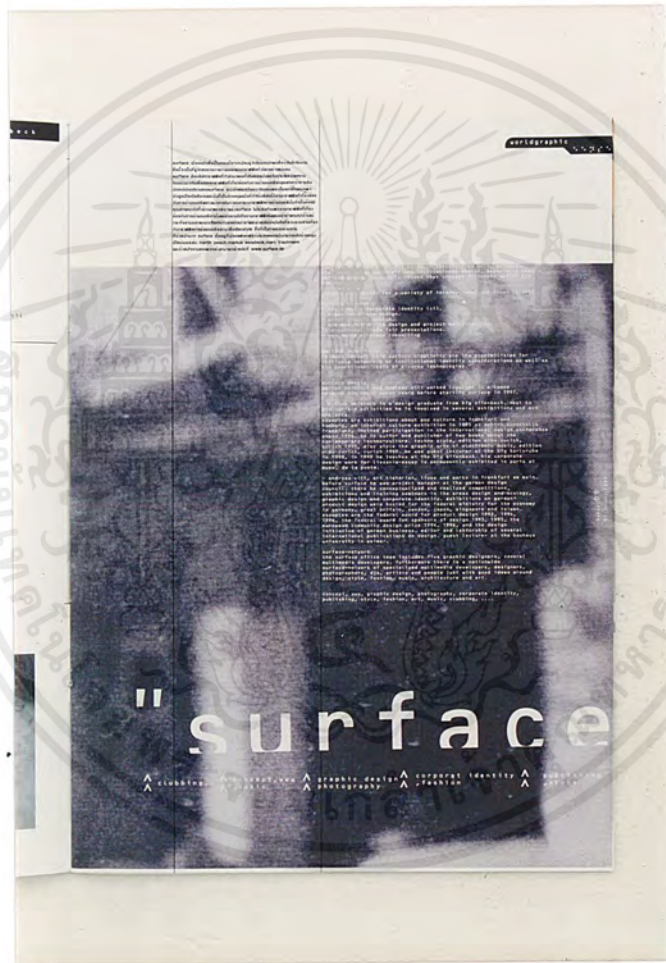
รูปที่ 12. หน้าที่ 7 / หน้าคอลัมน์ history : style

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

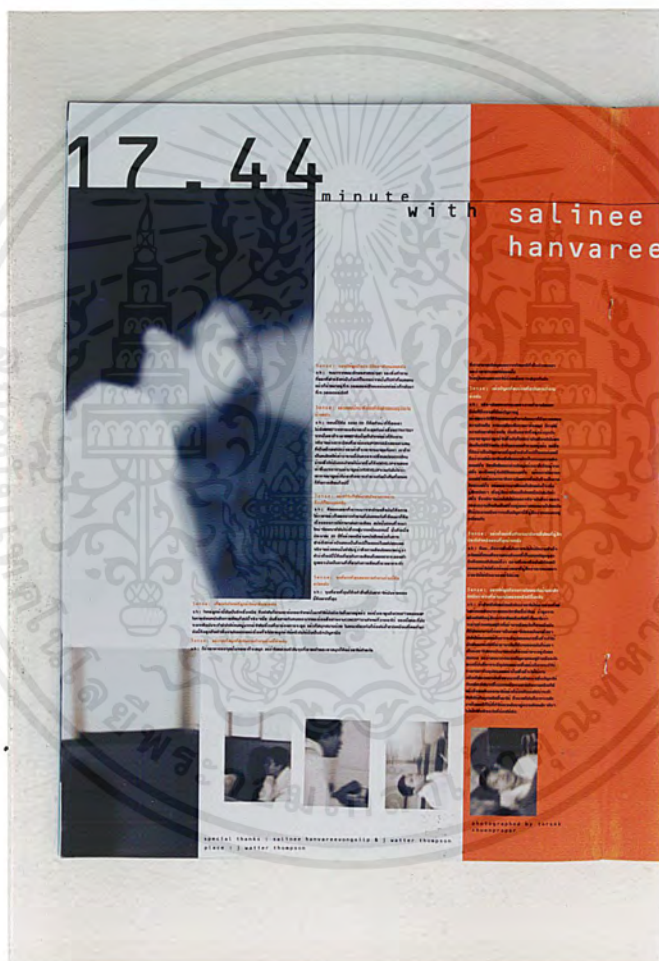
รูปที่ 13. หน้าที่ 8 / หน้าคอลัมน์ worldgraphic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ **38.**

รูปที่ 14. หน้าที่ 9 / หน้าคอลัมน์ worldgraphic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

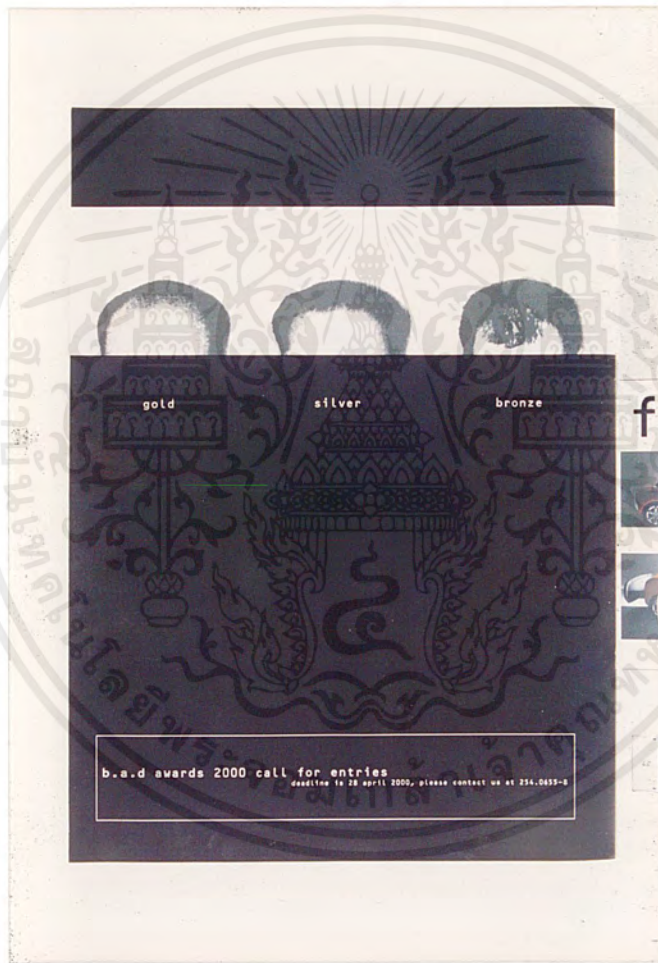
รูปที่ 15. หน้าที่ 10 / หน้าที่คอลัมน์ Interviews

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 40.
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 16. หน้าที่ 11 / หน้าคอลัมน์ Interviews

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 19. หน้าที่ 14 / หน้าโฆษณาประชาสัมพันธ์ b.a.d. awards

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 20. หน้าที่ 15 / หน้าคอลัมน์ new product

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 45.
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 21. หน้าที 16 / หน้าคอลัมน์ coolweb

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 22. หน้าที่ 17 / หน้าคลัมน์ student

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 23. หน้าที่ 18 / หน้าคอลัมน์ etc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 24. หน้าที่ 19 / หน้าโฆษณา mac

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 25. หน้าที่ 20 / ปกหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

BERYL MCALHONE & DAVID STUART / A SMILE IN THE MIND / HONG KONG / PHAIDON / 1998

RAYGUN / OUT OF CONTROL / HONGKONG / PRGEONE / 1997

SALINEE HANVAREEVONGSILP / TORSACK CHUENPRAPAR / 21 .1 .00

ดร.ปรมะ สตะเวทิน / การสื่อสารมวลชนกระบวนกรและทฤษฎี

WWW.PROPAGANDA.COM

WWW.SURFACE.DE

WWW.LEOBUNETT.COM

WWW.ASIA.APPLE.COM

WWW.MARC-NEWSON.COM

WWW.THINKOUTSIDE.COM

WWW.P2OUTPUT.COM

WWW.52MM.COM

WWW.ENTROPY8.COM

WWW.FONTFREAK.COM

ประวัติผู้เขียน

ต่อศักดิ์ ชื่นประภา เกิดวันที่ 2 มีนาคม 2520 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ศึกษามัธยมต้นที่โรงเรียนวัดสุทธิวาราม และระดับปวช. ที่โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีพ จากนั้นศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในคณะสถาปัตยกรรม ภาควิชาศิลปะระหว่างศึกษาได้มีประสบการณ์เข้าฝึกงานที่บริษัท ARTISTREE ซึ่งอยู่ในเครือบริษัท OGILY&MATHER ในตำแหน่งกราฟฟิคดีไซน์เนอร์ และเข้า WORKSHOP ของทางบริษัท SC MATCHBOXเกี่ยวกับโฆษณาเป็นเวลา 3 เดือน และ WORKSHOP ของทางสมาคมผู้กำกับศิลป์บางกอก (B.A.D.)เป็นเวลา 3 เดือนเช่นกันพร้อมกันนั้นได้ทำงาน ออกแบบทั่วไปควบคู่ไปกับการศึกษาในชั้นปีที่ 4 ความสนใจเฉพาะจะเป็นเรื่องของการทำ โฆษณาต่างๆและการออกแบบกราฟฟิคที่ใช้ตัวอักษรเข้ามาเกี่ยวข้อง

